NİZAM ÇEMBERLİ KİMDİR?

(senaryo)

Şener AKSU

İletişim:
seneraksu@hotmail.com
05327112856

LOGLİNA

İnsanın seçimleriyle kimliği arasındaki gerilimleri tartışan öykü, 1999 depreminde çevresini kaybeden Adem Uslu'nun, enkaz altında tanıştığı ve kısa sürede ölen Nizam Çemberli'nin kimliğine bürünerek geçirdiği ömrü, bir gazeteci aracılığıyla sorgulamasını konu alır.

SİNOPSİS

Günümüz Türkiye'sinde geçen bu öykü, 1999 depremiyle bağlantılıdır. Bütün ailesini depremde kaybeden Adem Uslu, enkazdan üç gün sonra çıkarılır. Ancak enkaz altındayken tanıştığı Nizam Çemberli ile geçirdiği zamanlar onun hayat ve geleceğe dair düşüncelerini değiştirir. Nizam Çemberli, ağır yaralıdır ve kısa bir süre sonra enkaz altında can verir. Ölmeden önce kimliğini, telefonunu ve altın dolu bir çantayı Adem'e bırakır.

Adem, enkazdan çıktıktan sonra Nizam Çemberli ismiyle yaşamaya karar verir ve böylece çocukluğunda hayran olduğu Arsen Lüpen gibi bilinmeyen bir hayat sürdürmeye başlar. Adem Uslu kayıtlara ölü olarak geçer ve Nizam Çemberli olarak kendi kurguladığı bir ömrü inşa eder. Dijital dünyada kendini geliştiren Nizam, dijital hayatın nesnesi değil öznesi olur ve gizlilik içinde yaşar.

Farklı kimliklerle toplumsal etkileşimlerde bulunur ve çoklu hayat sayesinde zengin bir ömür sürer. Ancak yaşlandıkça, yaşadığı ömrün bilinmemesi üzerine düşünmeye başlar ve bu onu derinden etkiler. Altmışlı yaşlarına geldiğinde bilinçli bir ölümü yeğler ve ölmeden önce bir kurgu yapar. Likya yolunda tanıştığı bir öğretmenin ölümüne tanık olmuş ve onun kızı Tülay'ı kendi kızı gibi gizlice kollamıştır.

Tülay, babasının ölümünü aydınlatmak için gazetecilik okur ve başarılı bir köşe yazarı olur. Nizam, intihar etmeden önce telefonunu, kimliğini ve kısa mektubunu Tülay'a verilmek üzere gazetenin danışmasına bırakır. Umudu, Tülay ve sevgilisi Mahmut'un bıraktığı izleri takip ederek hazırladığı videoyu izlemeleridir. Mahmut, Nizam'ın çiftliğine gelir ve Tülay çiftliğe girer. Nizam, hazırladığı

olasılıkçı videolarla Tülay'la sohbet ederek ömrünü açımlar. Eş zamanlı küllerini de Tülay'ın adresine kargolanmasını sağlar.

Evin ele geçirilmemesi için ev kendini yok eder ve Tülay, babasının ölüm bilmecesini çözerek yeni bir hayata başlama olanağı bulur.

DIŞ. GÖKYÜZÜ. GÜNDÜZ

Mavi gökyüzü, bulutlar ve bir ala doğan görünür.

KURUCU ÇEKİM

Ala doğan gazete binasının çatısına konar

İÇ. GAZETE GİRİŞ HOLÜ. GÜNNDÜZ. SÜRDÜRÜLÜR

GENİŞ ÇEKİM

Gazete binasının giriş holü. Merdivenin hemen yanında bir danışma stanttı bulunmaktadır. İnsanlar binaya girip çıkmaktadır.

GÖREVLİ

(40’lı yaşlarda, topluca, kadın. Bir yandan telefonla konuşur, bir yandan soruları yanıt verir.)

Paltolu, şapkalı yaşlı bir adam kapıda belir. Elinde büyükçe bir zarf vardır. Emin adımlarla danışmaya yürür.

ODAKLANMIŞ ÇEKİM

ADAM

(Mırıldanarak.)

Tülay Çubuk için...

(Sözü biter bitmez kalabalığa karışıp kapıdan çıkar.)

YAKIN ÇEKİM

GÖREVLİ

(Bir yandan telefona yanıt verirken, bir yandan da adamın arkasından seslenir.)

Hey! Beyefendi!

Size söylüyorum!..

GENİŞ ÇEKİM

Adam kalabalık içine karışıp gider. Aynı anda Tülay içeri girer.

YAKIN ÇEKİM

TÜLAY

(30'larında, Lacivert paltolu, beyaz çantalı ve topuklu ayakkabı giymektedir.)

GÖREVLİ

Tülay Hanım, Tülay Hanım! Size bir zarf bıraktılar.

TÜLAY

(Umursamaz ama zarfı almaya uzanır.)

Günaydın!

GÖREVLİ

Günaydın efendim! Adam bırakıp gitti telefonla konuşuyordum kim olduğunu soramadım bile…

TÜLAY

(Yanıtlamadan zarfı alıp asansöre yönelir.)

SAHNEDEN YAVAŞ ÇIKIŞ

İÇ. TÜLAY'IN OFİSİ. GÜNDÜZ

SAHNEYE YAVAŞ GEÇİŞ

YAKIN ÇEKİM

Tülay telefonuyla konuşarak içeri girer, çantasını ve zarfı masaya bırakır, paltosunu askıya asar. Sıkıntılı bir şekilde konuşur...

TÜLAY

Olur, elbette… Ama o bölüm… Yani o zaman… Tamam anlıyorum…. Ama can alıcı olan… Tamam, tamam efendim… Evet, ofisimdeyim…

ODAKLANMIŞ ÇEKİM

(Duvardaki saate bakar.)

Zamanında toplantıda olacağım.

YAKIN ÇEKİM

(Telefonu masaya bırakır, derin bir nefes alır, sonra zarf dikkatini çeker.

Zarfı alır, açar. İçinden eski bir telefon, Eski bir kimlik ve bir başka zarf çıkar.)

BAŞLIK İLİŞTİR

(Bu zarfın üzerinde; "BUGÜN BEN ÖLDÜM!" yazılıdır.

İrkilir. Sandalyesine oturur ve zarfı açmakta tereddüt eder. Önce telefonu eline alır. Telefon ilk çıkan cep telefonlarındandır. Üstünde anten gibi küçük bir uzantı vardır. Telefonun tuşuna basar, telefon açılır. Şaşırıp bir an masaya bırakır. Kısa bir süre

telefonu kurcalar ama dikkati kimliğe yönelir. Eski türden bir kimliktir. Kimliğin üzerindeki fotoğraf biraz eskimiştir. Genç bir adamın yüzü seçilmektedir. Bir süre fotoğrafa bakar. Sonra kimliği inceler. Doğum tarih bölümünde 1974, doğum yeri bölümünde BAHÇELİEVLER yazmaktadır.

Bir süre arkasına yaslanıp düşünür. Sonra zarfa bakar. Zarfı çekinerek açar. Mektup bilgisayarda yazılmıştır. İlk cümleyi okur.)

BAŞLIK İLİŞTİR

"BİR ŞEY BİLİNMİYORSA YOKTUR. BİLİNMEMEYİ SEVDİM AMA YOK OLMAK! BU BENİM TAŞIYACAĞIMDAN DA AĞIR BİR YÜK!"

(Derin bir nefes alır, arkasına yaslanıp gözlerini kapar…)

SAHNEDEN SİSLİ ÇIKIŞ

İÇ. TÜLAY'IN EVİ. GECE

GENİŞ ÇEKİM

Küçük bir mutfak. Tülay masayı hazırlıyor, Mahmut ocağın başında.

YAKIN ÇEKİM

MAHMUT

(40’lı yaşlarda, Erkek. Top sakallı. Önlük takmış, elinde ahşap maşa tavadaki etlerle uğraşır.)

Bak demedi deme, bu et gibi et yememişsindir!

TÜLAY

(Bakmadan ve gülerek yanıtlar.)

Her seferinde aynısını söylüyorsun…

MAHMUT

Ben kararlı biriyim, asla kararımdan vazgeçmem…

TÜLAY

Nasıl bir kararlılıkmış bu?

MAHMUT

Sözümün eriyim, her seferinde aynı şeyi söylüyorum…

(Kahkaha atar ve biraya uzanır.)

Kararlılık için… rakı için, olmadı bira için….

TÜLAY

(Masadaki birayı alır ve kaldırır ama içmez.)

Kararlılık için…

Aa, ne diyeceğim bak! Dün bana adamın biri zarf gönderdi.

MAHMUT

Yani zarf attı diyorsun… Atar valla pek güzelsin… Ben de atmıştım hatırlarsan…

YAKIN ÇEKİM

TÜLAY

(Ciddileşir.)

Öyle değil… Danışmaya bırakmış zarfı…

MAHMUT

(Yüzünü buruşturur.)

Ne var bunda? İlk kez mi karşılaşıyorsun. Sen gazetecisin, derdi olan sana yazar.

TÜLAY

(Elinde bıçağı Mahmut'un kalçasına dayar.)

Ama bu onlardan değil, değişik, anlıyor musun?

MAHMUT

Bu etler de diğer etlerden değil gazetecim, bunlar da değişik.

TÜLAY

(Bıçağı hafifçe kalçasına batırır gibi yapar.)

Gerçek değişiklik poponda olacak bak…

MAHMUT

(Bıçaktan kaçınarak.)

Hemen anladım, kesinlikle bu zarf başka zarf. Bak ne kadar da anlayışlı bir adamım.

TÜLAY

(Kahkaha atarak, arkadan sarılıp Mahmut'u öper. Bir süre sessiz kalırlar. Arkasını döner.)

Beni dinlemiyorsun ama…

Bir şey anlatıyorum burada…

MAHMUT

(Ocağın altını kapatır. Dönüp ellerini iki yana açar)

Buyur gazetecim!

TÜLAY

Ciddi ol!

MAHMUT

Tamam! Bak oldukça ciddiyim ve seni dinliyorum. Karşında Komiser MAHMUT TEKDAL duruyor. Emniyet teşkilatının nadide komiserlerinden…

TÜLAY

(Sandalyeye oturur. Elleriyle yüzünü ovuşturur.)

Peki o zaman komiser bey, bir insan neden telefonunu, kimliğini bir zarfın içine koyup gazeteciye gönderir. Hem de zarfın üstüne, BUGÜN BEN ÖLDÜM, diyerek…

MAHMUT

(Gözünü kapatıp ensesini kaşır…)

Baştan alalım, zarfta bir telefon var değil mi? Adamın telefonu. Telefon numarası değil telefonun kendisi…

TÜLAY

Evet!

MAHMUT

Kimlik de var… Adamın kimlik kartı, yani Türkiye Cumhuriyeti kimlik kartı…

TÜLAY

Evet!

MAHMUT

O halde sorun yok! Karşındaki bu komiser adamın don lastiğinin rengini bulur kafaya koyarsa… Arsen Lüpen olsa bulup çıkarırım valla… Sen hiç meraklanma… Hatta aklından çıkar bu sorunu…

(Tülay'a sarılır.)

TÜLAY

Öyle mi?

MAHMUT

Tabi ki… Tabi ki Ne diyorsun? Yani benim yeteneklerim hakkında şüphen m var?

TÜLAY

Biraz hafife aldığını düşünüyorum, biraz… Ve elbette şüpheliyim… Telefon akıllı telefon değil. Tuşlu eski bir telefon…

(Parmağını gösterir.)

Aha böyle anteni var…

MAHMUT

Olsun gazetecim, içi önemli içi… İçini dışına çıkarırım ben… Ayrıca elimizde kimlik var.

TÜLAY

Var ama eski kimliklerden… Hem adını Google yazdım bir sonuç bile çıkmadı.

MAHMUT

Nasıl yani, sosyal medyası yok mu bu adamın? Ay dur, etler… Etler yanıyor…

(Ocağı kapatıp Tülay'ı kucaklar.)

Ben yanıyorum, dünya yanıyor oy…

ODAKLANMIŞ ÇEKİM

Öpüşerek yatak odasına yönelirler. Tülay'ın ayağı sehpanın üzerindeki Bonzaiye çarpar ve saksı düşüp kırılır. İkisi birden saksıya bakar…

DIŞ. ŞEHİR TRAFİĞİ. GÜNDÜZ
SAHNEYE YAVAŞ GİRİŞ

DRON KURUCU ÇEKİM

Beyaz bir araba trafikte ilerlemektedir.

YAKIN ÇEKİM

MAHMUT

(Hem araba kullanmakta hem de kulaklıktan telefonla konuşmaktadır.)

Son on yıl diyorsun değil mi?

GENÇ KOMİSER (TELEFON)G.D.

(Genç bir erkek sesi.)

Evet abi, bu isimle ilgili son on yılda hiçbir kayıt yok. Ne aboneliği var ne kredi kartı ne sosyal medya… Hiçbir şey… Yani adam dijital dünyada yok. Hatta NİZAM ÇEMBERLİ diye biri yok diyebilirim.

MAHMUT

Bu mümkün değil… Adamın kimliği ve üzerine kayıtlı telefonu var. Peki telefondan aradığı kimseler yahut telefondan onu arayan numaralar. Mesajlar ne bileyim…

GENÇ KOMİSER G.D.

Abi adam bir sır valla… Sadece kurumlarla konuşmuş. Özel bir telefon yok. Mesajlar da kurumların mesajları. Ama bir şey buldum. Telefon 1999 yılının Ağustos'unda alınmış. Faturaları hep ödenmiş ama

dijital değil, PTT gibi yerlerden sanırım….

MAHMUT

(Önüne aniden kıran adama küfreder.)

Hay ben senin a…

GENÇ KOMİSER G.D.

Abi niye öfkeleniyorsun… Bu benimle ilgili değil ki, elimden geleni yapıyorum.

MAHMUT

Sana mı küfrediyorum… önümdeki ayıya küfrediyorum…İstanbul'da araba kullanılmaz arkadaş. Birini mıhlamadan eve gidene helal olsun…

(Biraz sessizlikten sonra…)

Neyse… Yani diyorsun ki Emniyet teşkilatının dijital kanadı bu adamı bulamıyor öyle mi? İnananıyım mı?

GENÇ KOMİSER G.D.

Adam nakit para kullanmış sanıyorum hep… Banka hesabı yok adamın ne diyorum ben sana… Ama sen on yıl dedin ben otuz yılı araştırdım… Senin için bir iz buldum abi…

MAHMUT

Harikasın hemşerim… Ya bir işin içinde Karadenizli varsa o iş kaçmaz…

GENÇ KOMİSER G.D.

İki bin yedi yılının Ekim ayında eğer kargocu yanlış yazmamışsa Nizam Çemberli bir kargo göndermiş.

MAHMUT

(Sakalını sıvazlar.)

Niye yanlış yazmış olsun ki?

GENÇ KOMİSER G.D.

O kadar yıl kendini gizlemiş birinin böyle bir hata yapması beklenmez…

MAHMUT

Haklısın hemşerim. Kime gönderdiğini teslim alınıp alınmadığını bana mesaj at. Hadi sağalasın. Yetişmem gerek ama trafik sıkıştı… Hay! Senin gibilerin… Sana değil, sana değil… Trafik ayısına…

GENÇ KOMİSER G.D.

Abi punduna getirip bize de mi kayıyorsun yoksa… Sonra da kıvırtıyorsun sanki…

MAHMUT

Hiç olur mu? Neyse, Pazar maçta görüşürüz. Maç görevi yazdırdım sana da…

GENÇ KOMİSER G.D.

Sağol abi ama ya bu sene maçlara pek gidesim yok… Takımın hali belli.

MAHMUT

Bazen öyle olur bazen böyle olur…

Neyse kapatıyorum hoşça kal!

İÇ. ÜNÜVERSİTE KAMPOSU.GÜNDÜZ

SAHNEYE YAVAŞ GİRİŞ

DRON ÇEKİM

Kampüsün genel görünümü.

GENİŞ ÇEKİM.SÜRDÜRÜLÜR

Fakültenin önündeki öğrenci kalabalığı.

YAKIN ÇEKİM.SÜRDÜRÜLÜR

Prof. Dr. Selin Özmermer'in odasının önü. Kapının hemen yanındaki bankta Tülay ve Mahmut oturmaktadır.

YAKIN ÇEKİM

MAHMUT

(Sakalının dudak altındaki küçük bölümünü sıvazlayarak konuşur.)

Bak bir ipucu bulduk işte. Demiştim, benden kurtulmaz… Gazeteciliği bilmem ben beş K bir N falan… Ama Polis araştırmasında en kritik olan ipucu bulmaktır. Bir toplu iğne bile koca bir olayı aydınlatır.

TÜLAY

(Spor giyimlidir.)

Olabilir… Olabilir… Ama babamla ilgili bir ipucu bulamadınız. Değil mi?

(Başını öne eğer.)

Dün gece yine rüyamda gördüm babamı… O rezil rapor hala gözümün önünde… Güya babam, ayağı kayıp yamaçtan yuvarlanmış… Dağlardaki gezişini hatırlıyorum da… Yılların dağcısı… Likya yolunu mu yürüyemeyecek? Polis bu işin üzerine gitmedi, ne yazık ki gitmedi, kırgınım sizinkilere… Ama belki bu adam, bu mektup babama olanları da aydınlatır… İçimde öyle bir his var.

MAHMUT

Koca Türk polisi onca olanağıyla aydınlatamadı da kim olduğu belli olmayan biri mi aydınlatacak… Biliyorsun seninle tanıştıktan sonra o dosyayla çok ilgilendim. Ama yıllar geçmiş kapanmış. Otopsiyi yapan adam ölmüş. Onunla babanın ölümü arasında sadece bilinmezlik ilişkisi var. Bence o adamın bir tehdit olma olasılığı daha yüksek. Böyle insanlar tehlikelidir.

TÜLAY

(Yüzü asılır.)

Beni korkutuyorsun…

MAHMUT

(Omuzunu omzuna dayar.)

Korkma, yanında ben oldukça korkacak bir şey yok da… Yine de temkinli olmak gerek. Mektupta tehdit yok demiştin zaten değil mi?

TÜLAY

Yok! Hem hiç öyle bir şey hissetmedim. Biliyorsun sezgilerime güvenirim.

MAHMUT

Geçen oynadığım iddia kuponundan biliyorum. Ay sezgilerin… Bir maç bile tutmadı. Neyine güveniyorsun bilmiyorum.

TÜLAY

Futbolu nereden bilip de sezeceğim… Sen de sormasaydın, ne yapayım.

ODAKLANMIŞ ÇEKİM

SELİN

(50'li yaşlarda, beyaz saçlı, topluca, kadın.)

Kucağında Spinoza'nın Ethica kitabı, Hegel'in Görüngübilim gibi felsefe kitapları ardır. Tek eliyle zor bela kapıyı açarken kitabın biri düşürür, Mahmut yetişip kitabı alır.

YAKIN ÇEKİM

MAHMUT

Selin Hanım değil mi?

SELİN

(Mahmut'a dikkatlice bakar,)

Öğrenci değilsin sanırım…

MAHMUT

(Tülay'a baktıktan sonra.)

Ah keşke öğrenci olabilsem yeniden. Benim için büyük bir sevinç olurdu dersinizi almak… Şey ben komiser Mahmut Tekdal… Bu da gazeteci arkadaşım Tülay Çubuk.

SELİN

Aa, Tülay Çubuk. Tanıyorum, televizyonda da görmüştüm sizi.

TÜLAY

Memnun oldum, ama uzun zamandır televizyon programı yapmıyorum.

SELİN

(Tülay'ın kıyafetlerine bakar.)

Televizyonda giydiğiniz kıyafetlerle gelseydiniz rahat vermezlerdi öğrenciler…

TÜLAY

Evet bu nedenle iş yeri dışında spor giyiniyorum efendim.

SELİN

(Bir an susar.)

Benimle mi görüşmek istiyorsunuz? Yoksa…

MAHMUT

Sizinle görüşmek istiyoruz efendim, eğer uygunsanız?

SELİN

Buyurun buyurun… Onca yıllık hocalığımda beni hiçbir polis ziyaret etmemişti… Hem de güzel bir gazeteciyle…

GENİŞ ÇEKİM

Oda pek dağınıktır ve kitaplarla doludur. Masanın karşısında duvarda iki sandalye bulunmaktadır. Masanın arkasında eskimiş bir koltuk durmaktadır.

TÜLAY

(Odayı gözden geçirdikten sonra)

Oh! kitap kokusu… En son üniversitede böyle bir oda görmüştüm.

SELİN

(Kahkaha atar.)

Burası üniversite… Lütfen oturun, dağınıklığıma bakmayın, dersten geldim. Gerçi hep böyleyim ama… anlayışınıza sığınıyorum.

TÜLAY

(Mahmut'a göz ucuyla bakar.)

Hiç önemli ben de dağınığım hocam… Şey, Bize yardımcı olacağınızı hissediyorum.

SELİN

Etik sorunlarınız mı var?

(Kahkaha atar.)

MAHMUT

Kimin yok ki efendim. Ama biz daha özel bir şeyle ilgileniyoruz. Etikle de ilgili olabilir tabi…

YAKIN ÇEKİM

SELİN

(Koltuğuna oturduktan sonra.)

Özel dediğiniz ne kadar özel acaba?

MAHMUT

Çok fazla değil efendim, şey, yıllar önce size bir kargo gelmiş… Onunla ilgili bir iki soru diyelim…

SELİN

Ne kadar yıl önce?

MAHMUT

İki bin yedi ekim ayı, tahminen…

SELİN

(Bir süre içli içli güler.)

Bomba mı varmış?

TÜLAY

(Mahmut'un elini tutup)

Biz gönderenle ilgileniyoruz hocam. Nizam Çemberli göndermiş bu

kargoyu… Kargodan çok gönderen hakkında bilgiye ihtiyacımız var.

SELİN

Nizam çemberli… Nizam Çemberli… Anımsıyorum elbette… Çok zeki bir adamdı, hatta dahi bile diyebilirim. Akademide hayatını sürdürmemiş olması büyük kayıp!

MAHMUT

(Tülay'ın yüzüne bakıp gülümser.)

Ha işte biz de o dahi adam hakkında bilgi edinmek istiyoruz?

SELİN

Neden suç mu işledi?

MAHMUT

Hayır! Hayır! Kesinlikle öyle bir şey değil… Onu bulmamız gerek ama adamın hiçbir yerde kaydı yok... Sadece size gönderdiği kargo var kayıtlarda… O da yıllar önce…

SELİN

Zaten gizemli biriydi… Hiç adını duymamıştım, hiçbir yerde karşılaşmamıştık, ki felsefeciler birbirini bilir, gerekirse altını da oyar… Bir çalıştayda Spinoza üzerine bir bildiri sunuyordum. Söz aldı ve hepimizi şoke eden bir benzerliği sordu.

MAHMUT

Ne tür bir benzerlik bu efendim…

SELİN

Ben hoca denilmesine daha alışığım ama…

MAHMUT

Tabi ki hocam, kusura bakmayın…

SELİN

İlginiz var mı bilmiyorum ama Spinoza'nın Ethica'sının ilk iki bölümüyle Şeyh Bedrettin'in Varidat'ı arasındaki benzerlik… Bu benzerliği kuran benim tanıdığım bir yoktu… Biz onca yıldır felsefe yapıyoruz ama adamın biri akademi dışından gelip hepimizi şoke ediyor düşünsenize… Dahası bir daha da karşılaşmadım… Dediğiniz gibi gizemli…

MAHMUT

Cahilliğimi bağışlayın hocam, ikisini de tanımıyorum. Sadece Ethica'yı kucağınızda görmüştüm kapının önünde…

TÜLAY

Bu, şey değil mi hocam?... Hani Nazım hikmetin destan yazdığı adam, Şeyh Bedrettin?

SELİN

Evet, tam da o… Üstelik Spinoza'dan üç yüzyıl önce yaşamış

ve Spinoza da onun kitabını bilmiyor.

MAHMUT

Anlıyorum hocam ama ben daha çok onun sizinle ilişkinizi ilginç buluyorum. Adamla bir kez görüşmüşsünüz… Neden size kargo göndersin ki?

SELİN

Şey…

(Derin bir nefes alır…)

Tabi bu adam dikkatimi çekince konuşma yemekte de devam etti.

(Utanarak.)

Biraz yakınlaştık yani o akşam odama davet ettim, bilirsiniz işte…

(Tülay'a dönüp…)

Arkadaş mısınız? Sevgili misiniz?

TÜLAY

(Mahmut'la göz göze gelir.)

SELİN

Anladım ikisi de diyelim, o halde rahat konuşabilirim. Bilirsiniz işte güzel bir akşamdı ama biraz uyuya kalmışım. Sonra baktım gitmiş!... Ne not bırakmış ne telefon ne kart… Resepsiyona sordum zaten otelde kalmıyormuş…

MAHMUT

(Biraz sessizlikten sonra…)

Peki size ne kargolamış olabilir? Sizden bir şey mi aldı da sonra onu gönderdi, kitap falan?

SELİN

(Sinsice gülümser…)

Yani nasıl diyeyim.

(Mahmut'a dönerek.)

Sen biraz şu öğrencilere bakabilir misin, felsefeciler tehlikelidir biliyorsun. Şöyle bir dolaş bakalım devlete millete zarar veriyorlar mı?

MAHMUT

(Durumu kavrar ve hemen kapıya yönelir. Bir yandan da iki kadına bakar.)

Tabi ki… Her yerin güvenliği bizim işimiz, bi dolanıp geleyim.

SELİN

(Mahmut çıkana kadar bekler.)

Hay alla, kadın kadına daha kolay böyle şeyler.

GEÇMİŞE DÖNÜŞ

SİSLİ SAHNE GEÇİŞİ

GENİŞ ÇEKİM

Otel odası, Selin ve Nizam Çemberli sevişmektedirler. Nizam'ım yüzü görünmez…

SELİN G.Ü.

Bilsen acayip bir geceydi… Zihnimden hala geçiyor o sahneler… Sütyenimi parçaladı bilirsin… Üstümden tren geçti desem olur. Sızmışım.

BUGÜNE DÖNÜŞ

YAKIN ÇEKİM

SELİN

(Selin'in gözleri ışıldamaktadır.)

Bir hafta sonra güvenlik bana bir kutu getirdi. Böyle bordo mor arası, daha önce görmediğim, hala da görmedim ya bu maaşla göreceğimiz de yok, pahalı bir iç çamaşır göndermiş. Sadece Nizam Çemberli ismi var. Adres yok, telefon yok… Ona ulaşmaya çalıştım tabi elimden geleni yaptım. Ama ulaşmam mümkün olmadı… Karşılaşmayı bekledim. Bu yüzden her çalıştaya bildiri sunmaya gittim neredeyse… Ama yok… Hiçbir yerde rastlamadım. Onca yıldan sonra ismini sizden duyuyorum.

(Kilolarına işaret ederek.)

Tabi iç çamaşırlar artık bana olmuyor. Yine de saklıyorum onları bir köşede…

SAHNEDEN YAVAŞ ÇIKIŞ

DIŞ. TÜLAY'IN ARABASI.GÜNDÜZ

YAKIN ÇEKİM

Tülay ve Mahmut arabadadır. Tülay arabayı park etmeye çalışmaktadır.

MAHMUT

(Tülay'ın kıyafetlerini inceler.)

Gelmen şart mıydı? Ben hallederdim. Bu kıyafetlerle burası… Bilmiyorum.

TÜLAY

(Üzerinde mor bir takım etek, ayağında bordo topuklu ayakkabı ve siyah çorap vardır.)

Ne var çıplak mıyım? Sen kendine bak…

MAHMUT

(Üzerinde deri mont ve siyah pantolon vardır.)

Ne varmış kıyafetimde…

TÜLAY

Ne bu böyle kapkara… Atlar korkacak senden.

MAHMUT

Ne alakası var… At yarışlarını kimler seyreder biliyorsun…

TÜLAY

(Arabayı durdurup el frenini çeker. Öfkeyle Mahmut'a döner.)

Tabi ki efendim… Emriniz olur efendim. Ben efendimin üç adım

arkasından da yürürüm. Çarşafa da girerim. Bak… Bak, zaten reglim…

MAHMUT

Tamam, Tamam… Tartışmayalım… Sorun yok! Sorun yok!

DRON ÇEKİM

Arabadan inip hipodroma doğru yürürler. At nalı biçiminde kapıya gelince dururlar.

YAKIN ÇEKİM

TÜLAY

Burada bir fotoğrafım olsa hoş olur. Değil mi?

MAHMUT

Telefonunu ver o zaman… Seninki daha iyi çekiyor, ne de olsa gazeteci telefonu…

TÜLAY

(Telefonun şifresini açıp fotoğraf çekimine hazırlayarak verir.)

Bak, baştan savma çekersen kavga ederiz.

MAHMUT

(Mırıldanır.)

Komsermiyiz, fotoğrafçı mı belli değil a…

TÜLAY

Ne geveliyorsun sen?

MAHMUT

Ne geveleyeceğim. Doğru dürüst poz ver… Biraz da çabuk ol! Burası…

DRON ÇEKİM

Hipodromun tümünü gösterir, koşu pisti, padok, tribünler…

YAKIN ÇEKİM. SÜRÜRÜLÜR

Tribünlere yakın konuşmaktadırlar.

MAHMUT

(Et kokularını fark eder.)

Açsan döner yiyelim ya da köfte… Çok lezzetli olur böyle yerlerin köftesi.

TÜLAY

Hepiniz aynısınız… Bu et düşkünlüğü nedir arkadaş! Tamam yiyelim, adları da kesip yiyelim… Buraya biz niye geldik… Niye?

MAHMUT

Sakin ol! Ben komiserim… Bildiğin cinayet masası… Fotoğrafları var elimde… Meraklanma…

Fotoğrafı bütün kamera kayıtlarıyla eşleştirdik. Adam en çok buraya geliyormuş işte… Mutlaka tanıyan çıkar göreceksin… Bana bırak, polisiye işler bunlar gazetecim… B

Hem buradakilerin yabancısı yoktur. Hemen dökülürler… Biliyorum. Bak şimdi.

(Yanından geçenlere seslenir.)

Sürpriz var mı, sürpriz?

YAŞLI ADAM

(70'lerinde. Sakallı. Salaş giyimli)

Tabela ayağında. Beni dinle çok at yaz.

GENÇ ADAM

(40'larında. İyi giyimli.)

Dinleme abi sen bunu ne zaman bilmiş…

YAŞLI ADAM

Sen biliyorsun da mı konuşuyorsun?

GENÇ ADAM

At koşar biz kaybederiz abi ya… Kaderimiz böyle… Nasip yoksa yoktur.

(Sonra ikisi de uzaklaşır.)

MAHMUT

(Gülümser.)

Gördün mü? Herkes tanıdık burada… Mutlaka konuşurlar, meraklanma…

GENİŞ ÇEKİM.

Tribün kalabalıktır. Mahmut’la Tülay zorlukla yer bulur. Bu arada anonslar duyulmaktadır.

YAKIN ÇEKİM.

MAHMUT

Ben bir dönere falan bakıp geleyim…

DRON ÇEKİM

Hipodrom kalabalıktır, yarış öncesi hareketlilik artmıştır.

İÇ. GANYAN YERİ.SÜRDÜRÜLÜR

GENİŞ ÇEKİM.

Ganyan oynanan binaya girer. İki sıra vardır. Biri ganyan oynayanlar. Biri döner almak isteyenler. Döner sırasına yönelir.

YAKIN ÇEKİM

MAHMUT

(Sağa sola bakar. Cebinden Nizam Çemberlinin fotoğraflarını çıkarıp incelemeye başlar. Bir süre sonra omzuna bir dokunur. Arkaya döner.)

ARKADAKİ ADAM

(60’larında Saç sakal dağılmış, dişleri eksik. Erkek.)

Ekrem abiyi tanıyor musun?

MAHMUT

Ekrem abi mi?

ARKADAKİ ADAM

Fotoğrafları elinde be kardeşim. Tanımıyorsan fotoğrafını niye taşıyorsun? Anlatabildim mi?

MAHMUT

(Biraz düşünür.)

Ekrem abi …Evet, tabi… Aklım yarışlarda olunca…

ARKADAKİ ADAM

Bu yarışta şike var anlatabildim mi? Bak göreceksin… yıkacaklar favoriyi…

MAHMUT

Ben de yıktım…

ARKADAKİ ADAM

İyi yapmışsın… Anlatabildim mi? Niye arıyorsun Ekrem abiyi… Epeydir görünmüyor bir şey mi oldu yoksa?

MAHMUT

Arkadaşımın babası da… O da ulaşılmıyormuş bir süredir. At yarışlarını severdi. Gidip bir bak bakalım tanıyan bilen var mı? diye rica etti…

ARKADAKİ ADAM

Arkadaşın niye aramıyor babasını? Anlatabildim mi?

MAHMUT

Nasıl gelsin adam Rize'de… Anlatabildim mi?

ARKADAKİ ADAM

Doğru… Rize… bak şimdi o olsa, Ekrem abi olsa yemeği ısmarlardı. Anlatabildim mi?

MAHMUT

Zengin miydi?

ARKADAKİ ADAM

Zengin olmasına gerek yok ki… Gönlü zengin, anlatabildim mi? Hem genelde kazanırdı o… Anlatabildim mi?

(Elini Mahmut'un omzuna koyar.)

Sıra geldi, anlatabildim mi?

MAHMUT

Sana döner ısmarlayayım, Ekrem abinin yerine…

(Dönerciye seslenir.)

Üç döner, üç gazoz…

ARKADAKİ ADAM

Sağol! Sağol! Anlatabildim mi? Adam gibi adamdır Ekrem abi ama… Gelir iki üç yarış oynar gider. Hem de ikili ha… Anlatabildim mi? Mutlaka çorba parasını çıkarır ama… Tabi biz de nasiplenirdik… Anlatabildim mi?

MAHMUT

Vay… Ekrem abi işi biliyormuş… Atlardan anlıyormuş demek ki?

ARKADAKİ ADAM

Sanki onlarla konuşurdu ne bileyim işte… Anlatabildim mi? Padokta öyle sessiz sessiz izlerdi atları… Epeydir yok, gelmiyor…

MAHMUT

Telefonu var mı sende? Ya da adresi?

ARKADAKİ ADAM

Telefonu yok… Telefonunu bile hatırlamıyorum anlatabildim mi? Kimsede de olacağını sanmıyorum. Anlatabildim mi? Yani anlatabildim mi? Adresini de bilen yoktur zannımca…

MAHMUT

Belki başkaları biliyordur, neden bilemesinler ki?

ARKADAKİ ADAM

Yani olabilir mi sanmıyorum… Anlatabildim mi? Düşünsene hep aynı hırkayı giyerdi abim… Anlatabildim mi? Pek de konuşmazdı kimseyle yani anlatabildim mi?

MAHMUT

Onu tanıyan var mı burada başka…

ARKADAKİ ADAM

Dönerci mesela tanır… Ama o da seni tanıdığı kadar. Anlatabildim mi? Kaç döner kaç gazoz gibi, anlatabildin mi?

MAHMUT

Hani arkadaşlara da ısmarlar demiştin… Belki onlarda vardır telefonu ya da adresi.

ARKADAKİ ADAM

Kim denk gelirse yani anlatabildin mi? En çok ben tanırım yani… Anlatabildim mi?

MAHMUT

(Dönerleri alır, birini adama verir sonra tribüne yönelir…)

SAHNEDEN YAVAŞ ÇIKIŞ

DIŞ.ŞEHİR TRAFİĞİ.GÜNDÜZ

DRON ÇEKİM
Şehir trafiğinde Tülay'ın kırmızı arabası yol almaktadır.

İÇ. TÜLAY'IN ARABASI. SÜRDÜRÜLÜR

YAKIN ÇEKİM

TÜLAY

Sofia Zelmani şarkılarına eşlik ederek araba kullanır. Dalgındır. Telefonu çalar. Kulaklıktan konuşur.)

AYFER (TELEFONDAN) G.D

(Genç kadın sesi)

Alo! Şekerim nerelerdesin?

TÜLAY

Trafikteyim kuzum… Ne var ne yok?

AYFER G.D

Aylık meyhane buluşması var bu akşam biliyorsun değil mi? Sen bizim gibi değilsin yoğunsun tabi… Hatırlatayım dedim.

ODAKLANMIŞ ÇEKİM

TÜLAY

(Dikiz aynasından çok yaklaşan bir yeşil minibüs görür. Dikkatini oraya verir.)

AYFER

Alo orada mısın? Alo duyuyor musun?

TÜLAY

Duyuyorum duyuyorum da trafik yoğun kuzum.

AYFER

Bak çok dedikodu birikti kaçırma bunu… Hadi seni meşgul etmeyim öptüm.

TÜLAY

Öptüm… Hoşça kal.

(Dikiz aynasından minibüsü takip eder. Işıkta durunca minibüs gelip yanına yanaşır. Tülay çaktırmadan minibüse bakar. Siyah camlarından içerisi görülmemektedir. Biraz eğilip bakar. O an yeşil ışık yanar. Harekete geçer.)

GENEL ÇEKİM

TÜLAY

(Huzursuzdur, saçlarını kaşır, yüzünü buruşturur. Yutkunur. Ani bir kararla yoldan ayrılır.)

DIŞ. TRAFİK. GÜNDÜZ. SÜRDÜRÜLÜR

DRON ÇEKİM

Yeşil minibüs de aynı yola sapar…

İÇ. TÜLAY'IN ARABASI.SÜRDÜRÜLÜR.

ODAKLANMIŞ ÇEKİM

TÜLAY

(Dikiz aynasına bakar, yeşil minibüsü görünce)

Hay s…. Bu beni takip ediyor sanki…

Gazı kökler ve yan yola girer. Aynadan kontrol eder arabayı göremez.)

Senin Allah belanı versin… A….

DIŞ.ŞEHİR TRAFİĞİ.SÜRDÜRÜLÜR

DRON ÇEKİM

(Ara sokaklardan geçerek annesinin evinin önüne park eder.)

İÇ. TÜLAY'N ARABASI. SÜRDÜRÜLÜR

YAKIN ÇEKİM

TÜLAY

(Derin bir nefes alır… Aynada saçını başını düzeltir. Etrafına bakınır. Yeşil minibüs yoktur. Su içer… Tekrar aynaya bakar…)

İÇ. TÜLAY'IN ANNESİNİN EVİ.GÜNDÜZ

SAHNEYE SİSLİ GİRİŞ

GENİŞ ÇEKİM

Tülay annesiyle çay içip sohbet etmektedir.

ANNE

(60'lı yaşlarda. Emekli öğretmen. Kadın. Üzerinde ev kıyafetleri vardır. Gözünü kızından ayırmadan onu dinlemektedir. Sevgisi gözlerinden bellidir. Tülay'ın konuşmasını keser.)

Bir şey mi oldu kuzum. Bir değişiklik var sende. Sanki korkmuş gibisin…

TÜLAY

(Durup dudağını büker… Sağa sola döner.)

Yoo, bir şey yok… Hem niye korkayım ki?

ANNE

Elbette kuzum… Bir polisle arkadaşsan korkmamalısın… Ama sen gazetecisin…

TÜLAY

(Tülay ayağı fırlar.)

Ben bir tuvalete gidip geliyorum anne…

(Sonra birden durur.)

Niye bunu sordun şimdi?

ANNE

Sende bir hal var kuzum… Bunu görebiliyorum.

TÜLAY

(Tekrar kanepeye oturur.)

Yani … Korkma demeyelim de… Tedirginlik diyelim…

ANNE

(Meraklanır.)

Hayırdır güzellik… Sorun nedir?

TÜLAY

Zaten sana anlatayım diye habersiz geldim.

(Yutkunur.)

Bir, bir buçuk ay önce gazeteye bir adam benim için zarf bırakmış. Bu hep olur ama bu farklı…

ANNE

Nasıl farklı?

TÜLAY

Zarfın içinde eski model tuşlu bir telefon ve bildiğin kimlik kartı var. Hadi bunlar anlaşılır da bir de mektup bırakmış adam.

ANNE

Tehdit mektubu mu?

TÜLAY

Hayır hayır… Gayet kibar bir mektup. Sayın Tülay Hanım, diye başlıyor. Ama tabi zarfın üzerindeki yazıyı unutmamak gerek.

ANNE

Ne yazısı?

TÜLAY

“BEN BUGÜN ÖLDÜM” yazıyor, düşünebiliyor musun anne? Kim ben bugün öldüm diyebilir? Niye böyle bir yazı var anlaşılır gibi değil.

ANNE

Mektupta bulursun belki yanıtını… Neler var?

TÜLAY

Mektup çantamda…

(Kalkıp çantasından mektubu alıp yerine oturur.)

İlk cümleye bak diyor ki; Bir şey bilinmiyorsa yoktur. Bilinmemeyi sevdim ama yok olmak! Bu benim taşıyacağımdan da ağır bir yük!

(Susup annesine bakar.)

ANNE

Burada bir tehdit yok… Belki de bilinmek isteyen bir adam…

TÜLAY

Adamın izini bulamadık… Mahmut Emniyeti harekete geçirdiği halde…

ANNE

Bence korkulacak bir şey yok bunda… Meraklandırıcı bir şey… Gazetecisin, merakını kışkırtmak istemiş olabilir bir şeyi ortaya çıkarmak için…

TÜLAY

Anne gözünü seveyim, sen edebiyatçısın… Böyle bir mektupla karşılaştın mı hiç…

ANNE

Hayır! İlginç bir söylemi var adamın.

TÜLAY

Baştan ben de öyle düşündüm… Sonra Mahmut beni işkillendirdi. O bu adamı biraz tehlikeli buldu. Bu yüzden tedirgin oldum tabi… Ama bir şey daha var. Bu mektubu okuduğumdan beri sanki babamın ölümüyle ilgili bir şey olacak gibi geliyor bana… Rüyamda da babamı görüyorum sıkça şu sıralar.

(Gözleri dolar ve kalkıp pencerenin önündeki Bonzainin yapraklarını okşar.)

ANNE

(Üzgün ve düşüncelidir.)

Baban konusu artık geçmişte kalmalı güzellik… ikimiz de yıkıldık ama onun doldurulamaz boşluğuyla baş etmeyi öğrendik. Tekrar başa dönersen, aynı acıları yeniden yaşayacaksın kuzum… Bunu konuşmuştuk…

TÜLAY

(Gelip annesine sarılır.)

Seni de üzdüm anne ya… Haklısın! Ama insan geçmişi de tamamen silemiyor zihninden… Özellikle de aydınlatılmayan bir ölüm olunca… Belki bu süreç babamın ölümünü aydınlatacak… Ona kötülük yapan varsa, eğer öğrenirsem en acısından hesap sormazsam acım dinmeyecek… Sen istemez misin?

ANNE

Hem de nasıl… Hem de nasıl…

(Anne kız ağlamaya başlar… Tülay’ın telefonu çalar.

Gözyaşlarını sile sile telefonunu açar.)

TÜLAY

Alo…

MAHMUT (TELEFON) G.D.

Sana bir haberim var gazetecim? Neredesin?

TÜLAY

Annemde…

MAHMUT G.D.

Ooo, ellerinden öperim. Selamımı söyle…

TÜLAY

Söylerim…

MAHMUT G.D.

Ne oldu, bir şey mi oldu, sesin garip.

TÜLAY

Annemle babamı andık biraz…

MAHMUT G.D.

Ooo… Ne desem….

TÜLAY

Haber nedir?

MAHMUT G.D.

Yüz yüze olsak hoş olmaz mıydı hem kutlardık da…

TÜLAY

Sen söyle nasıl olsa kutlarız.

MAHMUT G.D.

Senin adamın arabaları varmış iyi mi? Kamera kayıtlarında yüz arama yazılımı buldu.

TÜLAY

Öyle mi?

MAHMUT G.D.

Evet… Bu adam gerçekten garip. Adamın üç tane aynı marka minibüsü var ama hepsi aynı renk… Düşünsene aynı arabadan biri yeşil… Bir...

TÜLAY

(Mahmut'un sözünü keser.)

Ne? Yeşil mi?

MAHMUT G.D.

Evet biri yeşil.

TÜLAY

(Telefonu kanepeye bırakıp hızla pencereye yönelir. Perdenin kenarından görünmemeye çalışarak sokağı inceler.)

MAHMUT G.D.

Tülay! Alo! Orda mısın?

TÜLAY

(Koşup telefonu alır. Tane tane konuşur.)

Benim de sana haberlerim var…

SAHNEDEN YAVAŞ ÇIKIŞ

İÇ. TÜLAY'IN EVİ.GECE

GENİŞ ÇEKİM

Salonda dağınıktır. Yerde yastıklar ve kağıtlar, masanın üzerinde kağıtlar ve fotoğraflar karmakarışıktır. Tülay Mahmut'un dizine yatmış tavana bakmaktadır. Mahmut Tülay'ın saçını okşamaktadır.

YAKIN ÇEKİM

MAHMUT

(Üzerinde sadece şort vardır.)

Bu karışıklık bana batıyor arkadaş en azından şu masadakileri düzelteyim.

(Sözü bitince Tülay'ın başının altına yastığı koyup kalkar.)

TÜLAY

(Üzerinde şort ve atlet vardır.)

Sen bilirsin…

MAHMUT

(Masanın üzerini toplar oturup belgeleri, fotoğrafları inceler. Bir kalem alıp

Harita, bana harita lazım…

TÜLAY

(Doğrulur.)

Ne haritası?

MAHMUT

Marmara haritası…

TÜLAY

(Gülümser.)

Marmara haritası mı? Kimin evinde Marmara haritası olur? Burası okul mu? Ev…

MAHMUT

Peki, sorun yok… Büyükçe bir kağıdın var mı? Yani bayağı büyük…

TÜLAY

(Düşünür. Sağa sola bakar.)

Kargo gelmişti dün… Büyükçe bir karton var.

MAHMUT

Yakışır, nerede…

TÜLAY

(İsteksiz yerinden doğrulur.

Getiriyorum.

(Karton elinde salona girer.)

Uygun mu?

MAHMUT

Harika! Harika! Biraz odaklanmam lazım… Bana şarap koysana…

TÜLAY

Şarap mı açayım.

MAHMUT

Cennetlik olursun valla gazetecim.…

(İki eliyle yüzünü kapar.)

Odaklanmam lazım… Odaklanmam lazım…

TÜLAY

Emin misin, şarap seni azdırmasın sonra?

MAHMUT

Eminim, eminim…

TÜLAY

(Mutfağa yönelir.)

İÇ. MUTFAK. SÜRDÜRÜLÜR

ODAKLANMIŞ ÇEKİM

Tülay mutfakta gelişi güzel dolaşır. Önce bonzaileri sever. Sonra Şaraplığından şarap seçer. Şarabı açar, kadehlere koyar iki kadeh iki elinde salona gelir.

İÇ. SALON. SÜRDÜRÜLÜR

TÜLAY

Buyur…

YAKIN ÇEKİM

MAHMUT

Harikasın gazetecim! Sen var ya… Neyse ben işeme bakayım…. İşte tamam. Kararlılığa…

(Şaraptan bir yudum alır.)

Bak bu adam var ya bu adam Arsen Lüpen gibi… Ama olsun, Mahmut Tekdal'ın elinden kimse kaçamaz…

Zekisin ha! Zeki… Bak bakalım kimmiş zeki… ilmik ilmik çözeceğim seni… bittin oğlum sen. Bir ipucu buldum.

TÜLAY

Aman!

MAHMUT

(Ciddileşir.)

Sana böyle adamlar tehlikeli dedim biliyorsun, değil mi? Bak bu adam İstanbul dışından geliyor ama her geldiğinde senin gazetenin önünden geçiyor… Bir nedeni olmalı bunun… Bir amacı olmalı adamın? Her sefer her sefer…

TÜLAY

(Sıkılıp pencereye yönelir.)

Nasıl yani? Bizim gazetenin önünden mi?

MAHMUT

Evet! Evet!

TÜLAY

O halde beni takip eden minibüs o adamındı…

MAHMUT

Hayır hayır… Bak kameradan aldığımız fotoğraflarda görünüyor. Seni takip eden minibüs hem başka bir marka hem de plakası ayrı…

TÜLAY

Yani…

MAHMUT

Yani doğrudan bir ilişki yok… O bir rastlantı olabilir. Şehir magandaları kadın şoförleri takibi sever, onlardan olabilir…

TÜLAY

Emin misin?

MAHMUT

Kesinlikle… Şey, sanki o mektubu okurken şiir de okumuştun bana…

TÜLAY

Adamın gönderdiği mektupta mı?

MAHMUT

Evet… Hadi o dizeleri okusana…

TÜLAY

Gerekli mi? Hiç keyfim yok!

MAHMUT

Oku sen, hele oku…

TÜLAY

(Sehpanın üzerindeki kağıtları karıştırıp mektubu bulur.)

İki dize zaten işte… Fazla bir şey yok…

MAHMUT

Ne çok naz ettin gazetecim, oku, ne olur?

TÜLAY

"gözetleyen gözlenenin kendisi

gözetleyen gözlenenin kendisi"

MAHMUT

Gözetleyen gözlenenin kendisi…

Gözetleyen gözlenenin kendisi…

(Ayağı kalkıp gezinir.)

Ne demek ulan bu şimdi? Gözetleyen kim mesela, o mu biz mi? Bizsek ki ben öyle sanıyorum, o

zaman o bizi gözetliyor. Bulmaca gibi yahu…

Şunun yaptığına bak! Verdi elimize yemi, yem de yem olsa bari kemir kemir bir şey yok… Bu adam kesin izliyor bizi. İzliyorsa kozlar onun elinde…

Belki de gözetliyordu ama şimdi gözetlenmek istiyor… Yok bu saçma oldu.

TÜLAY

Çok kaptırdın kendini, gel biraz dinlen yanımda.

MAHMUT

Gelirim gelmem mi hiç!

(Tülay kucaklayıp öpmeye başlar.)

Saçma dedim ama ya gözetlenmek istemesi doğruysa, ne iyi olurdu.

(Tam Tülay'ı öpecekken birden durur)

Kırılıp dökülecek Bonzai var mı çevrede…

TÜLAY

Salak şey…

(Mahmut'u öpmeye başlar.)

SAHNEDEN YUMUŞAK ÇIKIŞ

İÇ. TÜLAY'IN YATAK ODASI.GECE

SİSLİ SAHNE GİRİŞİ

GENİŞ ÇEKİM

Tülay ve Mahmut yatağa uzanmış konuşmaktadırlar.

MAHMUT

(Şarabını yudumlarken.)

Arabaları kullanan hep aynı kişi gibi… Ama kamera çekimleri net değil… Gece gündüz güneşlik inik duruyor bu yüzden yüzünün tam net olduğu bir görüntü bulunamıyor. Yüz tanıma yazılımı aynı kişi olma olasılığını yüksek buluyor ama fotoğraflarda kiminde sakallı omuzları ve boynu dövmeli… Kimi fotoğrafta omuzları da boynu da normal… Bazı fotoğraflarda gözler aynı burun oranı farklı…

Belli ki bilerek yapıyor bunu…

Bir gazeteci olarak sen ne dersin?

TÜLAY

(Elindeki kadehi kenara koyup doğrulur.)

Öncelikle burnundan öperim.

MAHMUT

Anam şarap dökülecek…

TÜLAY

Sonra ben araştırmacı gazeteci değilim… Muhabirlik yaptım ama köşe yazarıyım daha çok… yorumcu diyelim. Bunu artık öğrenmen gerekir.

MAHMUT

Tabi ki gazetecim… Hani fikir danışmak bakımından… Bir de başka bir sorun var. Arabalar üçü de Muhammet Morkan diye birinin üzerine kayıtlı… Muhammed Morkan İzmit'e varmadan Otobana yakın bir yerde çiftlik sahibi… Üstelik kimlik kartı, banka hesabı her şeyi var, normal bir adam… Baksana sosyal medyası bile var. Siyasi şeyler bile paylaşıyor…

Bu adamların da siyasi paylaşımları yok mu? Öldürüyor beni… Bilge bilge… Sanki bir şeyden haberleri varmış gibi…

Neyse… hakkında öğrenilecek ne varsa öğrendim sayılır. Bildiğimiz kimsesiz aile hikayelerinden… Ayrıca Bir kızını kaybetmiş… Neydi genetik bir hastalık var ya ondan. Hani şu tedavisi çok pahalı olandan yani

TÜLAY

MSA mı demek istiyorsun?

MAHMUT

Ha tam da o… Diyorum ki yarın İzmit tarafında bir iş var. Oraya giderken o çiftliğe de uğrayayım.

TÜLAY

(Sıçrayıp Mahmut'un üstüne oturarak.)

Ben de geleceğim.

MAHMUT

Ama ben boş değilim, resmi görevine giderken oraya da uğrayacağım.

TÜLAY

Olsun bir yolunu bulursun…

(Göğsünde parmağını gezdirir.)

MAHMUT

Ama kışkırtıyorsun?

TÜLAY

Seni kışkırtmaya bayılırım…

(Tülay Mahmut'u öpmeye başlar.)

DIŞ.ORMAN YOLU. GÜNDÜZ

SİSLİ SAHNE GİRİŞİ

DRON ÇEKİM

İki yanı orman olan asfalt bir yolda beyaz araba ilerlemektedir.

İÇ. MAHMUT'UN ARABASI. SÜRDÜRÜLÜR

YAKIN ÇEKİM

MAHMUT

Bu yollar bana hep memleketi çağrıştırıyor…

TÜLAY

Hep özlüyorsun oraları… Keşke oralarda yaşasaydın değil mi?

MAHMUT

Kan davaları işte… Dedem kaçıp İstanbul'a gelmiş, bilirsin izini kaybettirmek için… Büyürken hep o cinayetleri dinleye dinleye büyüdüm. Belki de bu yüzden mühendis değil de polis ben… Bunu hiç düşünmemiştim şimdiye kadar.

TÜLAY

O bir tercih olmayabilir, belki tecellidir ya da kader.

MAHMUT

Ne kaderi gazetecim. Sen din işlerinden anlar olmuşsun bakıyorum. Yoksa dine imana mı geleceksin.

TÜLAY

(Uzanıp yanağından öper, Mahmut neredeyse direksiyon hakimiyetini kaybedecek olur.)

Kaderin ağları bunlar… Hepsi gelip beni bulman içindi kuzum…

MAHMUT

Benden de ne kuzu olur ama…

(Birden arabayı durdurur.)

Navigasyonu açalım bence… Tarif etmişti bizim çocuklar çok kolay bulursun abi başka yol bir yol sapıyor sola dediler ama… Şimdi bu toprak yol o yol mu bilemedim.

(Telefonuna bakar.)

İyi ki durmuşum bu yolmuş gazetecim.

(Tülay'ın elini kavrar.)

Bu dosyanın en kritik eşiği bu…

TÜLAY

(Mahmut'un avucunu öper ve yanağına götürür)

Artık netleşsin…

DRON ÇEKİM

Araba toprak yola sapar. Zorlu yolun sonunda bir çiftlik kapısı görünür.

GENİŞ ÇEKİM

Çiftliğin etrafı tel örgülerle çevrilidir. Köpek ve tehlike uyarıları vardır. Her yerde kameralar bulunmaktadır.

YAKIN ÇEKİM

MAHMUT

(Ciddileşir.)

Dikkatli olmalıyız gazetecim.

(Torpidodan tabancasını alır, emniyetini kontrol edip beline takar. Sonra köpek kovucuyu alıp Tülay'a verir.)

TÜLAY

Bu nedir? Ne yapacağım bununla?

MAHMUT

Köpek saldırırsa şuraya basacaksın… Bas kırmızı yanıyorsa çalışıyordur.

ODAKLANMIŞ ÇEKİM

TÜLAY

(Köpek kovucuya basar kırmızı ışığı belirir)

Çalışıyor.

YAKIN ÇEKİM

MAHMUT

Harika… Unutma köpekler saldırırsa basarsın yedi metreden yakına gelemezler.

TÜLAY

Neden? Çiftliğe gizlice mi gireceğiz?

MAHMUT

(Sarılıp Tülay'ı öper.)

Bu işler tehlikeli gazetecim biliyorsun. Tedbir tedbirdir.

DRON ÇEKİM

Arabadan çıkarlar ve kapıya gelirler. İki siyah köpek kapıya yaklaşıp dururlar. Havlamazlar.

TÜLAY

Deneyeyim mi?

MAHMUT

Tam zamanı.

TÜLAY

(Köpek kaçırtıcının düğmesine basar… Köpekler hızla uzaklaşırlar.)

Harikaymış. Bu benim olsun.

MAHMUT

Zaten senin gazetecim.

GENİŞ ÇEKİM

Uzaktan elinde çapa bekçi görünür.

YAKIN ÇEKİM

BEKÇİ

(40'larında, orta boylu. Erkek. Sarı çizmeleri dikkat çekmektedir. Köpeklerin yanında durur.)

Birine mi bakıyorsunuz? Bir sorun mu var?

MAHMUT

Sorun yok… Ama evet birine bakıyoruz?

(Cebinden kimliğini çıkarıp gösterir.)

Ben komiser Mahmut Tekdal… Bu da arkadaşım TÜLAY… Muhammed Morkan'ı arıyorum.

BEKÇİ

(Ciddileşir.)

Buyurun benim!

MAHMUT

Harika! Tanıştığımıza memnun oldum. Eğer sakıncası yoksa içeri girip biraz konuşabilir miyiz? Tabi senin canavarlar bizi ısırmazsa…

BEKÇİ

Köpekler mi?

(Eliyle işaret eder, köpekler hızla uzaklaşıp giderler.)

Bir daha yanımıza gelmezler. İyi eğitimlidirler… Emirlerime uyarlar.

MAHMUT

E ben de öyle… Ben de iyi eğitimliyim ve amirlerimin emirlerine uyarım… O nedenle buradayım. Konuşalım mı?

BEKÇİ

(Bir süre kararsız kalır)

Peki… Buyurun…

DRON ÇEKİM

Kapı açılır içeri girerler. Evin yanındaki çardakta otururlar.

YAKIN ÇEKİM

BEKÇİ

Hemşerim benim polislik işim olmaz. Siz yanlış gelmiş olmayasınız?

MAHMUT

Belki de haklısın… polislik işi olacak birine benzemiyorsun. Ama birkaç sorum var yine de…

BEKÇİ

Buyur hemşerim.

MAHMUT

Karadenizlisin değil mi?

BEKÇİ

(Gülümser.)

Evet, Artvinliyim…

MAHMUT

Ben de… Trabzon, Maçka'dan… Peki burada ne işin var hemşerim böyle… Ormanın ortasında bir çiftlikte ne yapıyorsun?

BEKÇİ

Bu çiftliğin kahyalığını yapıyorum. Birçok iş oluyor. Eşim de yardım ediyor tabi…

MAHMUT

Başka kimse yok mu?

BEKÇİ

Hayır! Bir de oğlum var tabi…

MAHMUT

Allah bağışlasın…

BEKÇİ

Allah razı olsun hemşerim.

MAHMUT

Pek çıkmaya vaktin olmuyor o halde.

BEKÇİ

Yıllardır çıkmadım desem yeri var.

MAHMUT

İhtiyaçlarını nasıl karşılıyorsun, çarşı Pazar işleri

BEKÇİ

(Uzaktaki iki binadan birini gösterir.)

O bina kiler, her şey var içinde. Ayda bir Süleyman Bey minibüs dolusu yiyecek getirip koyar oraya…

MAHMUT

Süleyman Bey… Hım… Süleyman Bey burada mı yaşıyor?

BEKÇİ

(Taş duvarlarla çevrili, çatısı güneş enerjisi panelleriyle dolu olan evi gösterir.)

Süleyman Bey orda kalır. Oraya biz girmeyiz. Bizim evimiz kilerin yanındaki.

MAHMUT

Çiftlik Süleyman Bey'in mi?

BEKÇİ

Evet… Sizden iyi olmasın çok iyi bir adamdır.

TÜLAY

Köpekler yoksa ben biraz dolaşsam o evi merak ettim?

BEKÇİ

Olur bacım. Köpekler bomba patlasa gelmez. İyi eğitimlilerdir. Şimdi kafeslerine gittiler. Çıkmazlar korkma bacım…

TÜLAY

Evin içini merak ettim. Girebilir miyim?

BEKÇİ

Valla ben giremiyorum ki sen giresin bacım. O evin kapısı sadece Süleyman beyi içeri alıyor. Ne bileyim canlı gibi bir şey… İstediğini içine alıyor galiba. Ben pek anlamam.

TÜLAY

Daha çok meraklandım şimdi bak.

(Kalkıp eve doğru yönelir.)

MAHMUT

Tülay! Gözden kaybolma…

BEKÇİ

(Tülay'ın arkasından bakarken)

Hemşerim arkadaşının adı Tülay değil mi?

MAHMUT

Evet, Tülay Çubuk… Neden sordun.

BEKÇİ

Gözlerini ovuşturur, burnuyla oynar.)

Hiç öylesine…

MAHMUT

(Ciddileşir.)

Ehliyetin var mı?

BEKÇİ

Hayır!

MAHMUT

Çok garip… Üzerine üç tane minibüs kayıtlı senin ve ehliyetin yok… Bak şu işe! Sanırım bu çiftlik de senin üzerine kayıtlı…

BEKÇİ

Doğru… Ama aslında benim değil Süleyman Bey'in… Süleyman Bey'den Allah razı olsun. Ermiş gibi bir adamdır. Yüce Rabbim ona öyle bir yürek vermiş.

MAHMUT

Yanlış mı anladım, arabalar da çiftlikte Süleyman Bey'in ama senin üzerine kayıtlı… Neden bu kadar mal bağışlasın ki sana? Akraban mı?

BEKÇİ

Akrabam değil, hiçbir şeyim değil… Ama akrabadan da yakın… Abi onun yaptığını hangi akraba yapar?

MAHMUT

Biraz saçma değil mi? Bunca malı mülkü senin üzerine yapması…

BEKÇİ

(Sigara yakar. Mahmut'a da uzatır ama o almaz.)

Adapazarı tarafında bir yerde tavuk çiftliğinde çalışıyorduk yıllar önce. Kimimiz kimsemiz yok bir benim hamım bir de ben. Kızım oldu ama MSA hastası… Tabi para bulamadık ve Allah aldı bizden onu…

GEÇMİŞE DÖNÜŞ

DIŞ. MEZARLIK.GÜNDÜZ
BULANIK GİRİŞ

YAKIN ÇEKİM

BEKÇİ.G.Ü.

(Mezarın başında çömelmiş ağlamaktadır.)

Cenazede herkes gitti ama ben oturup ağladım. O sırada üstü başı

yırtık, saçı sakalı dağınık bir dilenci gelip benden para dilendi. Ben de cebimdeki son parayı ona verdim. Meğer o dilenci değilmiş Süleyman Bey'miş… Sonradan öğrendim tabi... İkinci çocuğum da MSA oldu. Ne illetse bu, gelip beni buluyor.

BUGÜNE DÖNÜŞ

DIŞ.ÇARDAK. GÜNDÜZ

MAHMUT

(Bekçinin omzuna dokunur.)

Başın sağ olsun hemşerim. Sabırlar dilerim.

BEKÇİ

Allah razı olsun.

MAHMUT

Peki onun Süleyman Bey olduğunu nasıl öğrendin?

BEKÇİ

Bir gün Süleyman Bey bizi ziyarete geldi. Tabi tanımıyorum iyi giyimli bir adam. İyi konuşuyor. İçeri buyur edip çay içtik. Ben anlattım o dinledi. Sordu soruşturdu.

(Gözleri dolar. Derin bir nefes alır. Yüzünü çevirir)

Sonra bana bir çanta uzattı. Bu tedaviye yeter, dedi. Gerçekten de yetti. Ben de onun hakkını nasıl öderim.

SAHNE GEÇİŞİ
DIŞ.TAŞ EV. GÜNDÜZ

YAKIN ÇEKİM

Tülay taş binanın kapısının önünde durmaktadır. Kapı, metal ve dümdüzdür. Ne zili ne elle tutulup açılacak bir yeri vardır. Tülay yaklaştıkça kapının üzerindeki kamera çalışır. Tülay ona bakar ve kapı birden açılır.

SES G.Ü.

Buyurun Tülay Hanım…

TÜLAY

(Kararsızdır, adımını çekinerek atar.)
Hoş bulduk.

(İçeri girer)

SAHNE GEÇİŞİ

DIŞ. ÇARDAK. GÜNDÜZ. SÜRDÜRÜLÜR

YAKIN ÇEKİM

Bekçi ve Mahmut konuşmaktadır.

BEKÇİ

Sonra bir gün Süleyman Bey buraya gelmemizi istedi. Nasıl gelmem. Biz de buraya geldik.

MAHMUT

Peki neden her şey senin üzerine?

BEKÇİ

Bilmiyorum. Süleyman Bey öyle istedi. Bir gün beni notere götürdü kağıtlar imzalattı. O ne isterse yaparım. Bilirsin… İnsan çocuğu için her şey yapar. Allah gani gani razı olsun ondan…

MAHMUT

(Sakalını ovuşturur.)

Haklısın… Peki burada mı yaşıyor Süleyman Bey hep…

BEKÇİ

Süleyman Bey bizim gibi değildir. Bazen aylarca kalır evde ama yüzünü görmeyiz. Bazen aylarca gider gelir. Ama Erzağımız her şeyimiz olur bizim. Hiç yokluk çekmeyiz…

(O sırada uzaktaki binanın orda çocuk top oynarken sesi duyulur.)

Her şey onun için işte…

SAHNE GEÇİŞİ
İÇ.TAŞ EV. GÜNDÜZ. SÜRDÜRÜLÜR

YAKIN ÇEKİM

Tülay iki yanında kapılar olan uzun ve boş bir koridorda yürümektedir.

SES G.Ü

Salona buyurun efendim.

TÜLAY

(Zeminde yönlendirme işareti yanar ve bir kapı açılır.)

SAHNE GEÇİŞİ

DIŞ. ÇARDAK. GÜNDÜZ. SÜRDÜRÜLÜR

YAKIN ÇEKİM

MAHMUT

Yani diyorsun ki Süleyman yaptı ne yaptıysa… Peki en son ne zaman buradaydı?

BEKÇİ

İki ay civarındadır. Bilmiyorum.

MAHMUT

Uzun zaman olmuş… İlginç. Son geldiğinde daha önce olmayan bir şey oldu mu?

BEKÇİ

Süleyman Bey yapmam gerekenleri söyler öyle gider her zaman. Ben de her zaman onun dediklerini yaparım.

MAHMUT

Son geldiğinde senden bir şey istedi mi? Ya da söyledi mi?

BEKÇİ

Evet! Dedi ki buraya Tülay Çubuk adlı bir kadın geldiğinde yanındaki adama şöyle de; ”Tülay Çubuk’a bugün bir kargo gönderildi.”

MAHMUT

(Yerinden sıçrar.)

Ne diyorsun? Geleceğimizi biliyor olamaz.

BEKÇİ

(Sakindir.)

Süleyman Bey'in işlerini bilmiyorum.

MAHMUT

(Öfkelidir.)

Kargo mu dedin az önce… Yani Tülay'a kargo mu gönderildi.

BEKÇİ

Evet efendim. Tülay Çubuk'a kargo gönderileceğini söylememi istedi.

MAHMUT

Amanın…

(Hemen telefonunu açar ve çardaktan çıkar. Sağa sola gezerken telefonun açılmasın bekler.)

Merhaba ben komiser Mahmut! Çok acil. Bizimkilere söyle. Tülay Çubuk adına bir kargo var mı yok mu araştırsınlar?

(Yanıtı beklemeden geri dönüp etrafa bakar. Elinde telefon açıkken bağırır.)

Tülay! Tülay!

KOMSER (TELEFON) G.D.

(Genç bir kadın sesi.)

Efendim anladım Tülay Çubuk…

MAHMUT

Evet, evet! Çok acil!

KOMSER G.D.

Bir kargo var efendim, yolda görünüyor.

MAHMUT

Hemen bir ekip o arabayı durdurup kargoyu alsın. O kargo bomba olabilir. Bomba ekibi de bulun. Aman acele

KOMSER G.D.

Hemen acil koduyla bildiriyorum efendim.

BEKÇİ

Çay falan yaptırayım mı efendim.?

MAHMUT

(Öfkelidir.)

Ne çayı ya, bırak. Tülay nerde? Tülay? Tülay? Diye bağırıp taş binaya doğru koşmaya başlar.

SAHNEDEN YAVAŞ ÇIKIŞ

İÇ. TAŞ BİNA. GÜNDÜZ

SİSLİ SAHNE GEÇİŞİ

YAKIN ÇEKİM

Tülay salonda lacivert bir koltukta oturmaktadır. Karşısındaki duvar ekrandır. Yanındaki sehpa ve üzerindeki Bonzai dışında başka bir eşya yoktur.

SES G.Ü.

Rahatınız iyi mi?

TÜLAY

Evet!

SES G.Ü.

Peki hazır mısınız?

TÜLAY

Neye hazır mıyım?

SES G.Ü.

Dinlemeye…

(Sofia Zelmani'den "Stay With My Heart"bir parça duyulmaya başlar)

SAHNE GEÇİŞİ

DIŞ. TAŞ EV. GÜNDÜZ

DRON ÇEKİM

Mahmut Evin etrafında koşuşturmaktadır. Derinden sesi duyulmaktadır.

MAHMUT

Tülay! Tülay!

YAKIN ÇEKİM

MAHMUT

(Mahmut taş binanın metal kapısını yumruklamaya tekmelemeye başlar.)

Açılsana… Tülay! Tülay! Beni duyuyor musun? Kilidi yok mu bunun?

BEKÇİ

(Çardağın önünde Mahmut'u izlemektedir.)

Yok! Kapı kendi istediğini alır.

MAHMUT

(Kapıdan vazgeçip evin etrafında pencere arar.)

Penceresi yok mu bunun?

BEKÇİ

(Sakindir.)

Pencere yok hemşerim.

MAHMUT

Peki Tülay nerde ulan? Tülay'a ne yaptınız?

(Bekçinin yanına gelip anlına silah dayar.)

Bak sakin sakin soruyorum; Tülay nerde? İyi düşün! Öyle cevap ver! Bir kez daha sormam.

(Tane tane konuşur.)

Tülay nerde?

BEKÇİ

(Ellerini yukarı kaldırır.)

Ev Tülay’ı kabul etti.

MAHMUT

Tamam da niye beni kabul etmiyor. Yahu niye Tülay beni duymuyor? Niye?

BEKÇİ

İçeriye ses girmez olabilir.

SAHNE GEÇİŞİ

DIŞ. OTOBAN. GÜNDÜZ

SİSLİ SAHNE GEÇİŞİ

DRON ÇEKİM

Otobanda bir kargo arabası görünmektedir. İlerde polisler yolu kesmişlerdir.

SAHNE GEÇİŞİ

İÇ. TAŞ EV. GÜNDÜZ. SÜRDÜRÜLÜR

YAKIN ÇEKİM

Tülay’ın karşısındaki duvarda ekran açılır. Karanlık bir ortamda üzerine spot ışıkları çevrilmiş bir adam lacivert bir koltukta oturmakta ve yüzünü elleriyle tutmaktadır. Kamera yüzüne odaklanınca ellerini yavaşça açar. Top sakallı yaşlı bir adam. Sevecen bakışları vardır.

NİZAM ÇEMBERLİ

Umarım seni çok korkutmadım.

TÜLAY

(Tülay bacaklarını karnına çeker ellerin birbirine sarar)

E, biraz…

NİZAM ÇEMBERLİ

(Bir eliyle yüzünü ovuşturur. Çekinerek konuşur.)

Nereden başlayacağımı bilmiyorum ama nerede sonlandıracağımı biliyorum. Zaten sonlandı da...

İçinde bulunduğun bu ev, duymuşsundur akıllı ev diyorlar ya ondandır. Bütün şifreleri sana açıktır. Anahtarı kilidi yoktur. Evi bir yapay zekâ olarak düşün amacı sana hizmet etmek.

TÜLAY

(Yutkunur.)

Tutsak mıyım?

NİZAM ÇEMBERLİ

Hayır, hayır… Sen ev sahibisin.

TÜLAY

O zaman çıkıp gidebilirim, değil mi?

NİZAM ÇEMBERLİ

Elbette. Ama her şeyin bir zamanı var. Bir gazeteci olarak bunu biliyor olmalısın.

TÜLAY

Dışarda arkadaşım var. Beni merak etmiştir.

NİZAM ÇEMBERLİ

Biliyorum. Komiser Mahmut…

SAHNE GEÇİŞİ

DIŞ.ÇARDAK. GÜNDÜZ. SÜRDÜRÜLÜR

YAKIN ÇEKİM

Çardakta Mahmut Bekçi'ye silah çevirmiş konuşmaktadır.

MAHMUT

Peki o adam içerde mi?

BEKÇİ

Hayır!

MAHMUT

Bak Tülay'ın başına bir şey gelirse… Seni de eşini de o top oynayan çocuğu da mıhlarım, anlıyor musun?

BEKÇİ

Başına bir şey gelmez, Süleyman Bey melek gibidir, kimseye zarar

vermez. Bir tanışsan görürsün. Nur yüzlü bir adam…

MAHMUT

Ben anlamam! Ne yap et, o kapıyı aç bana, hadi!

BEKÇİ

(Dizlerinin üzerine çöker)

Abi kölen olayım silahı indir… Şeytan doldurur derler. Yapma! Dedim ya evin anahtarı yok. Ben hiç girmedim, Süleyman beyden başkası giremez oraya… Allahtan kork!

MAHMUT

(Telefonu çalar. Silahını indirmeden konuşmaya başlar.)

Alo… Ooo… İyi… Durdurdunuz öyle mi? harika… Dur! Konum atacağım bana acil yardım gönderin. Arkadaşımı rehin aldılar. Kapı kırıcı lazım. Yeter yeter, Kapı kırıcı önemli…

SAHNE GEÇİŞİ

İÇ. TAŞ EV. GÜNDÜZ. SÜRDÜRÜLÜR

YAKIN ÇEKİM

TÜLAY

(Sakindir.)

Nizam Çemberli siz misiniz?

NİZAM ÇEMBERLİ

Evet benim ve bunu hiç bu kadar onurla söylememiştim. Nizam Çemberli benim.

TÜLAY

Benden sen istiyorsunuz?

NİZAM ÇEMBERLİ

Sizden bir şey istemiyorum. Size bir şey veriyorum.

TÜLAY

O halde niye kendimi tutsak hissediyorum. Niye korkuyorum, niye korktum. O zarfı neden gönderdin?

NİZAM ÇEMBERLİ

Bu soruyu soracağını biliyordum. Ama zaten küçük mektubumun girişinde söylemiştim. Biri bilmezse o şey yoktur. Yaşadığım ömrü birinin bilmesini istedim. Benim için bu özel kişinin senden başkası olmasını olamazdı. Her bilgi bir yüktür elbette… Taşıdığın bu yükün karşılığını vermek isterim.

TÜLAY

Neden ben?

NİZAM ÇEMBERLİ

Seni on yaşından beri tanıyorum, yani babanı kaybettiğinden beri…

TÜLAY

(Ayağı fırlar.)

Onu sen mi öldürdün söyle bana? Ne yaptı sana? Niye öldürdün.

(Ekrana yumruk atmaya başlar. Çığlıklar atar. Sonra hıçkıra hıçkıra ağlar ve duvar dibine yığılır.)

SAHNE GEÇİŞİ

DIŞ. OTABAN. GÜNDÜZ. SÜRDÜRÜLÜR

YAKIN ÇEKİM

Bomba uzmanı elbiselerini giymiş, kargo arabasına doğru ağır adımlarla yürümektedir. Arkada polisler merakla izlemektedir. Kargo arabasının şoförü şaşkındır.

SAHNE GEÇİŞİ

DIŞ.ÇARDAK. GÜNDÜZ. SÜRDÜRÜLÜR

YAKIN ÇEKİM

MAHMUT

(Tane tane konuşur.)

Bak hemşerim… O kadın benim sevgilim tamam mı? Yani beni anlıyor olmalısın.

BEKÇİ

(Ağlamaklıdır.)

Abi, kulun kölen olayım. Ona bir şey olmaz. Süleyman bey öyle biri değil.

MAHMUT

Ulan ev kadını yuttu be… Nasıl bir şey olmaz. Duymuyor beni, anlamıyor musun? İçerde ne oluyor bilmiyorum. Belki adam bıçağı dayadı boğazına?

BEKÇİ

Abi yapma bak… Kulun kölen olayım. Süleyman bey öyle bir şey yapmaz. Zaten yok abi… iki aydan fazla oldu yok…

SAHNE GEÇİŞİ

DIŞ. OTOBAN. GÜNDÜZ. SÜRDÜRÜLÜR

ODAKLANMIŞ ÇEKİM

Üzerinde Tülay Çubuk yazan kargo görünür. Kamera "kırılacak eşya" yazısına odaklanır. Fonda bomba uzmanının soluk sesi duyulur. İki eliyle kutuyu usulca tutmaya çalışır.

SAHNE GEÇİŞİ

İÇ. TAŞ EV.GÜNDÜZ.SÜRDÜRÜLÜR

YAKIN ÇEKİM

Tülay duvarın dibinde yerde içli içli ağlamaktadır. Sofia Zelmani'nin "Stay With my Heart" bir parçası şöyle böyle duyulmaktadır.

NİZAM ÇEMBERLİ

Baban hakkındaki hassasiyetini anlıyorum.

TÜLAY

Babam hakkında konuşma!

NİZAM ÇEMBERLİ

Babanı ben öldürmedim. Bundan emin olabilirsin. Ama öldüğünü gördüm. Zaten ben kimseyi öldüremem küçüğüm.

TÜLAY

(Ayağı fırlar)

Bana küçüğüm deme… Bana babamdan başka kimse küçüğüm diyemez.

NİZAM ÇEMBERLİ

Elbette… Elbette… Haklısın! Lütfen sakin ol! Eğer dinlemek istersen babanın nasıl öldüğünü anlatırım.

TÜLAY

(Bir süre susar, göz yaşlarını siler, gider koltuğa oturur. Ciddileşir.)

Dinliyorum.

NİZAM ÇEMBERLİ

Babanla Likya yolunda tanıştım. Onu sevdim. Onu dinlemekten pek hoşlandım. Oysa ben hep yalnız yaşadım ve yalnızlığı severim. İlk kez babanın yanında olmaktan hoşlandım. Bunu anlıyor musun? Çadırımı bile babanın çadırının yanına kurdum.

Ertesi gün yürüyüş oldukça zorluydu. Baban bana göre hızlı yürüyordu. Onun temposuna yetişemedim o da ayrılıp gitti. Yine

de uzaktan onu görebiliyordum. Tepedeydi. Yanında kimsesi yoktu. Bundan eminim. O sırada bir ala doğan dolanıyordu gökyüzünde. Ben pek severim ala doğanları… Baban da seviyordu; ala doğanı görmek için gökyüzüne bakıyordu. Sonra dengesini kaybetti. Yanına nasıl ulaştım bilemezsin…

(Başını aşağıya eğer.)

Ölmüştü… Jandarmaya haber verdim ve oradan uzaklaştım. Hepsi bu…

TÜLAY

Senin babamı aşağı itip, sonra böyle bir hikaye uydurmadığından nasıl emin olabilirim? Belki sen ittin, belki eşyasına göz koydun, belki onu kıskandın.

NİZAM ÇEMBERLİ

Haklısın! Hepsi olası… Ama olanaklı değil. Yani koşullara uymuyor. Düşün şimdi! Babanın eşyasına ihtiyaç olan biri miyim? Hayır! Babanı kıskanacak biri miyim? Sanmam!

Hatta tersine, onun yaşaması için bir şey şeyimi verirdim. İlk kez kendime yakın bir zihinle karşılaşmıştım. Bu senin için önemli olmayabilir ama benim için, yani yalnızlığı yeğleyenler için pek sıra dışıdır.

TÜLAY

Sen şu an neredesin Allah aşkına? Duvarın arkasında falan mısın?

NİZAM ÇEMBERLİ

(Gülümser.)

Ben öldüm iki ay önce, bunu sen de biliyorsun…

TÜLAY

Saçma… Öldüysen sorularıma nasıl yanıt veriyorsun?

NİZAM ÇEMBERLİ

Ama ben sana "ben bugün öldüm" diye mektup gönderdim. Bana inanmanı beklerdim.

TÜLAY

Ne tür bir saçmalık bu… Rüyada mıyım? Yoksa sen bir televizyon programı falan mı yapıyorsun? Ne bu şimdi?

SAHNE GEÇİŞİ

DIŞ.OTABAN. GÜNDÜZ.SÜRDÜRÜLÜR

ODAKLANMIŞ ÇEKİM

Bomba uzmanı, kutuyu arabadan çıkarıp yol kenarındaki boşluğa doğru götürür. Polisler çok kaygılıdır… Nefes sesi duyulur. Bomba uzmanı kutuyu yere bıraktıktan sonra geri dönüp polislere bakar. Sonra işine odaklanır. Cebinden bir bıçak çıkarıp özenle kutunun üst bölümünü kesmeye başlar.

SAHNE GEÇİŞİ

İÇ. TAŞ EV. GÜNDÜZ. SÜRDÜRÜLÜR

YAKIN ÇEKİM

NİZAM ÇEMBERLİ

Bu bir olasılıkçı video… Yapay zeka senin soru olasılıklarına göre uygun çekimi seçip sana gösteriyor. Sanki karşılıklı sohbet ediyoruz gibi…

TÜLAY

Yani sen aslında şimdi ölüsün. Daha önce yapılan çekimlerle sohbet ediyorum ben.

NİZAM ÇEMBERLİ

Evet.

TÜLAY

İntihar mı ettin?

NİZAM ÇEMBERLİ

Bu konu üzerine tartışmak isterdim seninle uzun uzun ama bunun yeri değil. Ama bilmelisin ki İntihar ağır bir sözcük. O ancak ölümü kurtuluş olarak gören zihinler içindir. Ben ölümü kurtuluş olarak görmüyorum.

Ne zaman doğacağımı ben belirlememiştim. Hiç olmazsa ne zaman ölçeğime kendim karar vermek istedim, diyelim.

TÜLAY

Saçma!

NİZAM ÇEMBERLİ

Evet saçma… Ama saçma olmayan ne peki? Babasının ölümüyle ilgili kabustan uyanamamak mı? Ya da çok

ciddiye aldığın o gazetecilik işleri mi? Evinin her köşesine koyduğun hayat ağaçlarını mı?

TÜLAY

Evime mi girdin? Söyle? Beni mi gözetliyorsun yoksa? Hem babamdan başka bonzai için hayat ağacı diyen yoktur. Nerden biliyorsun sen bunu?

NİZAM ÇEMBERLİ

Gözetleme demeyelim de kollama diyelim. Zaten her doğum yılında aldığın bonzaileri ben gönderiyordum.

TÜLAY

Ne? Ne demek bu şimdi?

SAHNE GEÇİŞİ

DIŞ. ÇARDAK. GÜNDÜZ. SÜRDÜRÜLÜR

GENİŞ ÇEKİM

Bekçi, çardağa kelepçelenmiş halde durmaktadır. Mahmut Evin etrafında bir o yana bir bu yana koşmaktadır… Eve girmek için yer aramaktadır. Sonra kapının önüne gelir ve durur.

YAKIN ÇEKİM

MAHMUT

(Kapıyı tekmelemeye başlar. Kapı açılmayınca geri çekilip silahıyla kapıya ateş eder.)

Açıl ulan açıl! Ne nalet şeysin sen!..

SAHNE GEÇİŞİ

DIŞ. OTOBAN. GÜNDÜZ. SÜRDÜRÜLÜR

ODAKLANMIŞ ÇEKİM

Bomba uzmanı koliyi açar… İçinde toprak olan bir kavanoz. Bir zarf ve Maurice Leblanc'ın Arsen Lüpen kitabının ilk bakılarından biri vardır. Bomba uzmanı kitabı eline alır. Kapakta bir yüz ve onun gölgesi olan başka bir yüz vardır.

SAHNE GEÇİŞİ

İÇ. TAŞ EV.GÜNDÜZ. SÜRDÜRÜLÜR

YAKIN ÇEKİM

Belli belirsiz silah seslerini duyan Tülay kuşkulanır.

TÜLAY

(Telaşlı.)

Dışarı çıkmam lazım… Dışarı çıkmam lazım…

SES G.Ü.

Henüz söyleşi bitmedi… Zamanı gelince…

TÜLAY

(Kapıya yönelir ama açılmaz. Uğraşır.)

Başlarım zamanınıza… Dışarda neler oluyor? Mahmut'a bir şey mi oldu? Çıkmam lazım…

SES G.Ü.

Lütfen sakin olun. Söyleşi henüz bitmedi… Lütfen yerinize oturun.

NİZAM ÇEMBERLİ

(Eli kalkık ağzı açık biçimde video donar.)

TÜLAY

Ne oldu sustun… Cevabın yok değil mi? Beklemiyordun bunu değil mi? Mahmut topu tüfeği toplayıp geldi. Yıkacak senin kristal şatonu…

SES G.Ü.

(Duvardaki videoya dışarının görüntüsü yansır. Bekçi ve Mahmut çardakta konuşmaktadır.)

Sakin olun… Her şey yolunda

TÜLAY

(Yavaşça yerine oturur.)

Tamam! Peki… Ama soruları ben soracağım.

SAHNE GEÇİŞİ

DIŞ. TAŞ EVİN DIŞI.GÜNDÜZ. SÜRDÜRÜLÜR

YAKIN ÇEKİM

MAHMUT

(Kapıya eliyle yoklar. Mermiler hiç etki etmemiştir. Eğilip alır. Mermiler yassılanmıştır.)

Bu nedir ulan? Bu ne cin bir iş…

(Şaşkın şaşkın kapıya bakar. Telefonu çalar. Gözlerini kapıya dikmiştir.)

Buyurun.

KOMİSER (TELEFON) G.D.

Kargo bomba değilmiş komiserim. Normal kargo. Bir kavanoz toprak, bir mektup ve kitap var.

MAHMUT

Oh… Sevindim. Bir kavanoz toprak mı? O ne öyle? Peki kitap ne kitabıymış.

KOMİSER G.D.

Arsen Lüpen'in ilk baskılarından efendim. Sizin adınıza imzalamış Nizam Çemberli…

MAHMUT

Vay çakal… Mektubu okuyabildiniz mi?

KOMİSER G.D.

Zarfın üzerinde "Benim için hayat ağacının saksısını uygun bulacağını biliyorum." Yazıyor.

MAHMUT

(Yere çömelir. Düşünmeye başlar.)

Hayat ağacı da ne ulan?

SAHNE GEÇİŞİ

İÇ. TAŞ EV. GÜNDÜZ. SÜRDÜRÜLÜR

YAKIN ÇEKİM

NİZAM ÇEMBERLİ

(Nizam Çemberlinin görüntüsü yeniden duvarda görünür.)

Tamam her şeyi anlatıyorum. Gölcük depremini biliyor olmalısın, bin dokuz yüz doksan dokuz…

Ben işte o depremde Gölcük'teydim. Enkazın altında kendimi buldum. Olayı ayrıntılandırmak istemem. Bana acı veriyor. Bütün ailem ve tanıdıklarımı o depremde kaybettim.

Nizam Çemberli'yi göçük altında tanıdım. O da benim gibi merdiven boşluğuna sıkışmıştı. Çok dayanamadı. Bana telefonunu, kimliğini verdi. Yanındaki çantayı da almamı söyledi. Çanta altın doluydu.

Enkazın altında düşünecek çok vaktim oldu. Bir insan hayatını nasıl yaşamalı? Ya da bir insan hayatını nasıl heba edebilir gibi şeyler…

Sonra bir karar verdim.

TÜLAY

Sen Nizam Çemberli değil misin yani?

Hayır! Asıl adım Adem Uslu.

(Bir süre gülümser.)

Ama o depremde öldü diye geçti tutanaklara… Zaten bu hayat onun hayatı olamazdı hiçbir zaman. Bu yüzden Nizam Çemberli'nin adını aldım. Sadece adını değil tabi…

TÜLAY

(Sinirlidir.)

Sen bir yağmacısın… Sen bir…

NİZAM ÇEMBERLİ

Bu yağmacılık mıdır? Hayır! Ben zorla bir şey almadım. O verdi… Kimliğini yaşatmamı istedi… Şimdi benim sana her şeyimi vermek istediğim gibi…

Öte yandan Adem Uslu'nun katı koşulları altında yaşamaktansa, koşullarını belirleyeceğim Nizam Çemberli olarak yaşamak oldukça cesurca bir karardı.

TÜLAY

Nasıl başardın onca yıl saklanmayı peki?

NİZAM ÇEMBERLİ

Ben de sevgilin gibi çocukluğumda Arsen Lüpen hayranıydım. Okul eğitimi zaten canımı sıkıyordu, basitti, gereksizdi. Bu yüzden Arsen Lüpen gibi ikili bir hayatın düşlerin kurardım. Sistem içinde sistemi

uyutan bir zeka… Hep harika gelmiştir bu belirleme bana…

TÜLAY

Ama sistemi pek uyutamamışsın anlaşılan… Aşk gözünü boyamış, Selin'e kargo göndermişsin Nizam Çemberli adıyla.

NİZAM ÇEMBERLİ

(Gülümser.)

Selini gördünüz değil mi? Ne kadar özel bir kadın… Ama yanılıyorsun. Ben ona aşık değildim. Ayrıca o izi bırakmak benim planımdı. Günün birinde eğer bilinmek istersem bir ipucu bırakmalıydım. Gençken bilinmemeyi sihirli buluyordum ama yaşlandıkça bu bana ölümden daha ağır geldi. Şöyle çevrendeki yaşlılara bak… Hep yaşadıklarını anlatıyorlar, durmaksızın…

TÜLAY

Peki evimdeki hayat ağaçlarını, pardon bonzai nereden biliyorsun?

NİZAM ÇEMBERLİ

Birincisi ben yazılımcıyım. Bir başka açıdan da dijital korsan… Yani hacker dediklerinden. Dijital olan her şey hizmetimdedir. Temizlik robotun, telefonun. vs… vs…

TÜLAY

Alçak herif, beni mi gözetledin onca yıl?

NİZAM ÇEMBERLİ

Lütfen! Lütfen! İsteyen herkes gözetleyebilir tabi… Ama ben seni kızım gibi sevdim. Sana zarar verecek bir şey yapmadım, yapmam. Senin mahrumiyetin benim mahrumiyetimdir. Bunu böyle bilsen pek sevinirim. Ayrıca Birçok şeyden korunduğunu hatırlamanı isterim.

Bonzai meselesi özetle şöyledir. Her doğum gününde babam bonzai alırmış. Bunu severmişsin. Bunun eksikliğini çekmeni istemedim. Bu nedenle doğum günlerinde sana hayat ağacı gönderdim.

TÜLAY

(Şaşkındır.)

Vay… Demek o sendin. Ben de hep eski sevgililerime yoruyordum.

NİZAM ÇEMBERLİ

Şimdi. Sözleşmeler ona göre ayarlandı, istersen bu ev senin olabilir, çiftlik ve benim olan her şey… Bunun için imza atman yeterlidir.

(Duvarda bir köşe aydınlanır. Kağıtlar ve bir kağıt duvardan çıkar.)

TÜLAY

Ne demek bu?

NİZAM ÇEMBERLİ

Tahmin edeceğin üzere evlenmedim.. Sen imzalamazsan ev Muhammet Morkan’ın oğluna kalacak.

Zaten şimdi bir çok şey Muhammed Morkan'ın üzerine…

TÜLAY

Dur hele… Kendini babamın ölümünden sorumlu hissediyorsun sen… Onu telefi etmeye çalışıyorsun değil mi?

NİZAM ÇEMBERLİ

O olayı anlattım. Babanı biri öldürmedi. Bundan emin olabilirsin. Ala doğan çığlık atmasaydı belki baban yaşıyor olacaktı. Ama ala doğanlara düşman olma… Baban çek severdi onları. Ben de severim. Belki bugünden sonra sen de seveceksin. Çünkü babam o gece ateş başında bana ilginç bir şey söyledi. Dedi ki, eğer reenkarnasyon varsa ve olanaklı olursa dünyaya ala doğan olarak gelmek isterim.

(Gülümser. Ellerini iki yana açar.)

Belki de gelmiştir kim bilir?

SAHNE GEÇİŞİ

DIŞ.TAŞ EVİN DIŞI. GÜNDÜZ. SÜRDÜRÜLÜR

DRON ÇEKİM

Polis arabaları çiftliğin kapısına gelirler. Polisler fırlar. Kapı kıracağı elinde olan polisler iner. Mahmut onları kapıda karşılar.

(YAKLAŞAN POLİS SİRENİ SESİ)

MAHMUT

Tam zamanında geldiniz. Harikasınız…

GENİŞ ÇEKİM

Polis arabaları çiftlik kapısına yanaşır. Güvenlik görevlileri hızla arabalardan iner… En arkadaki arabadan inen üniforması olmayan biri etrafı gözetler. Mahmut onları kapıda karşılar.

AMİR

(60'lı yaşlarda, kel, göbekli. Erkek.)

Mahmut!

MAHMUT

Amirim! Amirim!

AMİR

(Etrafa göz gezdirmeye devam eder.)

Sakin ol Mahmut! Yeterli gücümüz var.

MAHMUT

Amirim! Amirim! Tülay Çubuk adlı şahıs, benim arkadaşım olur, bu binada tutuluyor. İşbirlikçiyi yakalayıp kelepçeledim.

Ama bu bina bildiğimiz binalardan değil… Pencere yok! Kapı da çelikten açılmıyor…

AMİR

Kaç kişi var içerde?

MAHMUT

Tam olarak bilmiyorum amirim. Rehin alınan bir kişi dışındakileri bilmiyorum

AMİR

Kapı kırıcıyı hazırlayın. Siz üçünüz binanın arkasına konuşlanın, siz üçünüz kapıya… geri kalanlar pusuya… Belki dışarda işbirlikçileri vardır.

MAHMUT

Yok gibi görünüyor.

AMİR

Önlem önlemdir Mahmut!

(Diğer polislere döner.)

Herkes yerine, hazır olduğunuzda haber verin. Mahmut sen de kapıdakilerine katıl.

MAHMUT

Emredersiniz amirim. Ben kapıda… Kapı…

SAHNE GEÇİŞİ

İÇ. TAŞ EV. GÜNDÜZ. SÜRDÜRÜLÜR

YAKIN ÇEKİM

TÜLAY

(Salonda dolaşmaktadır.)

Peki, diyelim ki doğru söylüyorsun. O zaman niye benim çıkmama izin vermiyorsun. Yahut

Mahmut’un girmesine izin vermiyorsun.

NİZAM ÇEMBERLİ

Çıkacaksın ve sevgilinle kucaklaşacaksın… Sadece rahat rahat konuşalım diye böyle bir şey tasarladım.

Amacım seni ürkütmek, incitmek yahut korkutmak değil. Öyle olsaydı gerçekten incitebilirdim yahut korkutabilirdim tahmin edeceğin üzere…

Amacım anlaşılmak. Biliyorsun ben öldüm. Söylediklerimin bir anlamı yok. Ama yine de şunu bilmeni isterim. Bu dünyada anlaşılamamak kadar acı bir şey yoktur. Senin beni anlayacağını umuyorum. Bu umudu ölene kadar taşıdım. Tabi öldükten sonra da…

(Gülümser.)

Düşünsene hayat ne garip, ben öldüm ama hala sana öğüt veriyorum... Sadece öğüt değil tabi, Her şeyimi…

TÜLAY

(Rahatlamıştır.)

Beni çok yakından tanıdığına göre bunu kabul etmeyeceğimi bilmen gerek.

NİZAM ÇEMBERLİ

Haklısın…

Video donar ve ardından dışardaki polis kuşatması duvara yansır. Sonra o görüntüde bozulmaya başlar.

SES G.Ü.

Kendim yok etme işlemi başlatıldı. Lütfen evi beş dakikada terk edin. Lütfen evi dört dakika 49 saniye de terk edin. Lütfen evi terk edin.

TÜLAY

(Bir süre dışardaki kuşatmayı izlerken dona kalır. Sonra yerinden fırlar. Salonun kapısı açılır. Koşarak ön kapıya gelir. Kapının üzerinde yeşil ışıklar yanmaya başlar.)

Hadi aç o zaman aptal, aç hadi.

SES. G.Ü.

Kendi kendini yok etmeye üç dakika beş saniye….

SAHNE GEÇİŞİ

DIŞ.TAŞ EVİN DIŞI.GÜNDÜZ. SÜRDÜRÜLÜR

YAKIN ÇEKİM

AMİR

(Kulaklığını dinler.)

Son bir kez soruyorum herkes hazır mı? Tamam, tamam, tamam… O halde üçe kadar sayacağım, başla dediğimde kapıyı kıracaksınız?

Bir…. İki

(O anda kapı açılmaya başlar. Amir susar elini kaldırır.)

TÜLAY

(Çığlık çığlığa dışarı çıkar.)

İki dakika var, bina patlayacak kaçın… Sadece iki dakika… Herkes uzaklaşsın.

MAHMUT

(Herkes uzaklaşırken Mahmut çardağa kelepçelediği bekçiyi görür.)

Gazetecim sen uzaklaş…

(Hızla gelip Bekçinin kelepçesini çıkarmaya çalışır. Zorlanır.)

TÜLAY

(Tel örgülerin dışından bağırmaktadır.)

Mahmut uzaklaş! Mahmut uzaklaş!

BEKÇİ

Allah'ım… Allah'ım…

MAHMUT

(Kelepçeyi açar ve bekçiyi kucakladığı gibi çardağın öbür tarafına sıçrarlar.)

GENİŞ ÇEKİM

Ev büyük bir patlamayla yok olur…. Ortalığı duman kaplar… Çığlıklar duyulur. Tülay içeri girmeye çalışırken Amir onu bırakmaz.

DRON ÇEKİM

Yukarıdan patlama yeri görünür.

YAKIN ÇEKİM

Duman içinde insanlar şöyle böyle görünürler.

TÜLAY

(Tülay hüngür hüngür ağlamaktadır.)

Mahmut! Mahmut!

MAHMUT

(Dumanlar içinden çıkıp gelir. Tülay'a sarılır.)

Gazetecim…

SAHNEDEN SİSLİ ÇIKIŞ

DIŞ.LİKYA YOLU.GÜNDÜZ

ÜÇ YIL SONRA G.Ü.

GENİŞ ÇEKİM

Likya yolu başlangıç tabelası ve yürüyüşçüler görünmektedir.

YAKIN ÇEKİM

Tülay ve Mahmut sırt çantalarıyla yanyana yürürken konuşmaktadırlar.

MAHMUT

Sana mantıklı geliyor mu gerçekten?

TÜLAY

Ne mantıklı geliyor mu? Pek şikayetçisin?

MAHMUT

Eşek yüküyle bu bayırları çıkmak…

TÜLAY

Evet… Şehirde yaşaya yaşaya küflenmiş için… Baksana herkes yürüyor, adamlar Rusya'dan gelmişler yürüyorlar… Onlar da mı akılsız…

MAHMUT

Gazetecim… Sen akıllısın bi düşün… Ne var çantalarımızı Kabak Koyu'na göndersek de biz buradan boş boş yürüsek… Neyimiz eksilir.

TÜLAY

O olmaz öyle… Hem neden şikayet edip duruyorsun… Manzaraya bak… Sen hiç böyle bir şey gördün mü

GENİŞ ÇEKİM

Ölü deniz manzarası.

YAKIN ÇEKİM

MAHMUT

Gerçekten harika… Mavi yeşil falan. Ama bun popomuza kadar terleyerek görmemize gerek yok… Arabayla da gelinip görülürdü yani. Hatta internetten güzel çekimleri var oturup bira içerken bakardık onlara…

TÜLAY

Mahmut…

MAHMUT

(Patikanın yanındaki fotoğraf çekilmek için konulmuş turunu çerçeveyi göstererek.)

Tabi tabi doğa yürüyüşü… Sosyal medya doğası…

TÜLAY

Aa, burada mutlaka fotoğraf çekinmeliyiz… Gel özçekim yapalım

GENİŞ ÇEKİM

Fotoğraf çekinirken manzarayla birlikte görünürler.

MAHMUT

(Çantadan suyu çıkarıp kafasına diker.)

Sana değil de kendime inanamıyorum.

TÜLAY

Neden ki?

YAKIN ÇEKİM

MAHMUT

Ya bahane bulurdum ben aslında… izin alamadım falan derdim. Nerden kandım sana da düştüm bu yollara. Bak şu halimize… Uy anam.

TÜLAY

(Tülay dönüp hızla yürür…)

Şikayet edeceksen dön…

MAHMUT

Seni bırakır mıyım gazetecim. O göz var mı bende? Hey gidi hey… Benim dedelerim Karadenizli…

TÜLAY

(Yürümeye devam ederler. Yol zorlaşır.)

Bir kez gitmediğin yere memleket mi diyorsun?

MAHMUT

Bak bir şey aklıma geldi.

TÜLAY

Dönmeyle ilgiliyse hiç konuşma…

MAHMUT

Yok… Senin şu adam… Nizam Çemberli…

TÜLAY

E, ne olmuş ki?

MAHMUT

Adam benim gibi Lüpen seviyormuş iyi mi? Taktir ettim. Valla ölmüş adamdan hediye de aldım ya… Daha ne diyeyim.

TÜLAY

Emek vermiş adam, özel olarak ilk baskılarından orijinal dilinden

getirmiş… Korktuk falan ama ne bileyim, içim ısındı. Yakın hissediyorum kendime onu…

MAHMUT

Ben de, ben de… Kitap için özel bir camekan yaptırdım koydum masama… Görmek için gelsene… Sahi sen neden benim ofisime hiç gelmiyorsun?

TÜLAY

(Yorulmuştur, bir an durur. Tam uçurumun başındadırlar.)

Dur bir nefesleneyim…

(O sırada bir doğan sesi duyulur. Tülay gökyüzüne bakar. Yüzünde bir gülümseme vardır.)

MAHMUT

Ne var nereye bakıyorsun?

TÜLAY

Ala doğan… Ala doğan…

(Gülümser.)

Belki babamdır.

MAHMUT

Baban mı?

(Elini güneşe siper ederek kuşu görmeye çalışırken ayağı kayar. Tam düşerken kolundan Tülay yakalar. Aşağıdaki uçuruma bakarlar…)

GENİŞ ÇEKİM
Ölü deniz manzarası ve arkasından gökyüzü görünür.

YAKIN ÇEKİM

Kamera ala doğanın uçuşuna odaklanır… Filmin künyesi bu görüntüyle verilir

SAHNEDEN YAVAŞ ÇIKIŞ

-SON-